

Euroopa Liidu
Nõukogu

Brüssel, 23. mai 2018
(OR. en)

9058/18

Institutsioonidevaheline
dokument:
2016/0361 (COD)

EF 138
ECOFIN 434
CODEC 814

MÄRKUS

Saatja:	Eesistujariik
Saaja:	Delegatsioonid
Teema:	Ettepanek: EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS, millega muudetakse määrust (EL) nr 806/2014 seoses krediidasutuste ja investeerimisühingute kahjumikatmis- ja rekapitalizeerimisvõimega – <i>Eesistujariigi kompromisstekst</i>

Delegatsioonidele edastatakse allpool eesistujariigi kompromisstekst eespool nimetatud ettepaneku kohta, mis esitatakse nõukogule 25. mail 2018.

Ettepanek

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega muudetakse määrust (EL) nr 806/2014 seoses krediidasutuste ja investeerimisühingute kahjumikatmis- ja rekapiitalseerimisvõimega

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 114,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Keskpanka arvamust¹,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust²,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt

¹ ELT C [...], [...], lk [...].

² ELT C [...], [...], lk [...].

ning arvestades järgmist:

- (1) Finantsstabiilsuse nõukogu (FSB) avaldas 9. novembril 2015 kogu kahjumikatmisvõime tingimused (edaspidi „kogu kahjumikatmisvõime standard“), mille G20 kinnitas 2015. aasta novembris. Kogu kahjumikatmisvõime standardi eesmärk on tagada, et globaalsetel süsteemselt olulistel pankadel, millele liidu õigusraamistik osutatakse kui globaalsetele süsteemselt olulistele ettevõtjatele, oleks kahjumikatmis- ja rekapiitalizeerimisvõime, mis aitaks tagada, et kriisilahenduse käigus ja vahetult pärast seda oleks võimalik kriitiliste funktsioonide jätkuv toimimine, ilma et seataks ohtu maksumaksjate vahendeid (avaliku sektori vahendid) või finantsstabiilsust. Komisjon võttis 24. novembri 2015. aasta teatises³ endale kohustuse esitada seadusandlik ettepanek 2016. aasta lõpuks, et kogu kahjumikatmisvõime standardi saaks rakendada rahvusvaheliselt kokkulepitud tähtjaks 2019. aastaks.
- (2) Liidus kogu kahjumikatmisvõime standardi rakendamisel tuleb arvesse võtta kehtivat krediidasutuse- või investeerimisühingupõhist omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet, mida kohaldatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL⁴ alusel liidu kõigi krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes. Kuna nii kogu kahjumikatmisvõime standardi kui ka omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude eesmärk on sama, st tagada, et liidu krediidasutustel ja investeerimisühingutel on piisav kahjumikatmis- ja rekapiitalizeerimisvõime, peaksid mõlemad nõuded kuuluma ühtsesse raamistikku ja täiendama seal teineteist.

³ Komisjoni teatis Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Keskpangale, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele „Pangandusliidu väljakujundamise poole“ (24.11.2015, COM(2015) 587 (final)).

⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/59/EL, millega luuakse krediidasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik (ELT L 173, 12.6.2014, lk 190).

Komisjon tegi ettepaneku, et praktikas tuleks globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate puhul kogu kahjumikatmisvõime standardi ühtlustatud miinimumtase („kogu kahjumikatmisvõime miinimumnõue“) kehtestada liidu õigusaktides, muutes määrust (EL) nr 575/2013,⁵ samas kui krediidasutuse- või investeerimisühingupõhine lisand globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate puhul ja krediidasutuse- või investeerimisühingupõhine nõue muude kui globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate puhul (omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue) tuleks kehtestada direktiivi 2014/59/EL ja määruse (EL) nr 806/2014⁶ sihipärase muutmise teel. Käesoleva määruse sätteid, mis käsitlevad krediidasutuste ja investeerimisühingute kahjumikatmis- ja rekapiitalizeerimisvõimet, tuleks järjepidevalt kohaldada koos eespool nimetatud õigusaktide ja direktiivi 2013/36/EL⁷ sätetega.

- (3) Ühtses kriisilahenduskorras osalevates liikmesriikides ühtsete eeskirjade puudumine seoses kogu kahjumikatmisvõime standardi rakendamisega tekitab krediidasutustele ja investeerimisühingutele täiendavaid kulusid ja õiguskindlusetust ning teeks kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi kasutamise piiriüleste krediidasutuste ja investeerimisühingute puhul keerulisemaks. Samuti tekitab liidu ühtsete eeskirjade puudumine siseturul konkurentsimoanutusi, kuna krediidasutuste ja investeerimisühingute kulud seoses kehtivate nõuete ja kogu kahjumikatmisvõime standardi järgimisega võivad osalevate liikmesriikide lõikes märkimisväärselt erineda. Seepärast tuleb kõnealused takistused siseturu toimimiselt kõrvaldada ja vältida konkurentsimoanutusi, mis on tingitud kogu kahjumikatmisvõime standardi rakendamise ühtsete reeglite puudumisest. Sellest tulenevalt on käesoleva määruse asjakohane õiguslik alus Euroopa Liidu toimimise lepingu („ELi toimimise leping“) artikkel 114, tõlgendatuna kooskõlas Euroopa Liidu Kohtu väljakujunenud praktikaga.

⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013 krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1).

⁶ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2014. aasta määrus (EL) nr 806/2014, millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediidasutuste ja teatavate investeerimisühingute kriisilahenduseks ühtse kriisilahenduskorra ja ühtse kriisilahendusfondi raames ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1093/2010 (ELT L 225, 30.7.2014, lk 1).

⁷ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/36/EL, mis käsitleb krediidasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediidasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT L 176, 27.6.2013, lk 338).

- (4) Määruses (EL) nr 806/2014 tuleks jätkata nii ühe isiku suhtes kriisilahenduse algatamise strateegia kui ka mitme isiku suhtes kriisilahenduse algatamise strateegia tunnustamist. Ühe isiku suhtes kriisilahenduse algatamise strateegia puhul kohaldatakse kriisilahendust üksnes ühe konsolideerimisgruppi kuuluva ettevõtja (tavaliselt emaettevõtja) suhtes, samas kui teiste konsolideerimisgruppi kuuluvate ettevõtjate (tavaliselt tegutsevad tütarettevõtjad) suhtes kriisilahendust ei kohaldata ning nende kahjum ja rekapiitalseerimise vajadus kantakse üle ettevõtjale, kelle suhtes kriisilahendust kohaldatakse. Mitme isiku suhtes kriisilahenduse algatamise strateegia puhul võidakse kriisilahendust kohaldada ühe konsolideerimisgrupi mitme ettevõtja suhtes. Soovitud kriisilahendusstrateegia tulemuslikuks kohaldamiseks tuleb selgelt kindlaks määrata kriisilahendusega hõlmatavad ettevõtjad („kriisilahendusosalused ettevõtjad“), st ettevõtjad, kelle suhtes võidakse kohaldada kriisilahenduse meetmeid, ja nende tütarettevõtjad („kriisilahendusosalused grupid“). Selline kindlaksmääramine on oluline, et määrata kindlaks selliste kahjumikatmis- ja rekapiitalseerimisvõime eeskirjade kohaldamise tase, mida finantsettevõtted peavad järgima. Seepärast tuleb kehtestada mõisted „kriisilahendusosalune ettevõtja“ ja „kriisilahendusosalune grupp“ ning muuta määrust (EL) nr 806/2014 seoses konsolideerimisgruppide kriisilahenduse kavandamisega, et näha sõnaselgelt ette, et Ühtne Kriisilahendusnõukogu („kriisilahendusnõukogu“) peab konsolideerimisgrupi raames kindlaks määrama kriisilahendusosalused ettevõtjad ja kriisilahendusosalused grupid ning võtma nõuetekohaselt arvesse konsolideerimisgrupi raames kavandatud meetmete mõju, et tagada tulemuslik konsolideerimisgrupi kriisilahendus.
- (5) Kriisilahendusnõukogu peaks tagama, et krediidasutustel ja investeerimisühingutel on piisav kahjumikatmis- ja rekapiitalseerimisvõime, et tagada kahjumi sujuv ja kiire katmine ning ettevõtja rekapiitalseerimine, ning et selle mõju finantsstabiilsusele ja maksumaksjatele on võimalikult väike. See tuleks saavutada sellega, et krediidasutused ja investeerimisühingud täidavad määruse (EL) nr 806/2014 kohast krediidasutuse- või investeerimisühingupõhist omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet.
- (6) Selleks et viia krediidasutuste ja investeerimisühingute kahjumikatmis- ja rekapiitalseerimisvõimet mõõtvad näitajad kooskõlla kogu kahjumikatmisvõime standardi vastavate näitajatega, tuleks omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet väljendada protsendina asjaomase krediidasutuse või investeerimisühingu koguriskipositsioonist ja finantsvõimenduse määra riskipositsiooni näitajast.

- (7) Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmiseks vajalike teisendatavate kohustuste kõlblikkuskriteeriumid peaksid olema kooskõlas määruses (EL) nr 575/2013 kogu kahjumikatmisvõime miinimumnõude puhul sätestatud kriteeriumidega, võttes arvesse käesoleva määrusega ette nähtud täiendavaid kohandusi ja nõudeid. Eelkõige peaksid teatavad tuletisinstrumendi tunnustega võlainstrumendid (nt teatavad struktureeritud väärtpaberid) olema omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmiseks kõlblikud sel määral, mil neil on lõpptähtajal tagasimaksmisele kuuluv fikseeritud või suurenev põhisumma, mis on ette teada, samas kui tuletisinstrumendiga on seotud üksnes täiendav tootlus, mis sõltub alusvara tulemustest. Pidades silmas sellist põhisummat, peaksid kõnealused instrumendid olema kriisilahenduse korral väga hea kahjumikatmisvõimega ja hõlpsasti teisendatavad.
- (8) Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmiseks kasutatavad kohustused hõlmavad põhimõtteliselt kõiki kohustusi, mis tulenevad tavaliste võlausaldajate tagamata nõuetest (allutamata kohustused), välja arvatud juhul, kui need ei vasta käesolevas määruses sätestatud konkreetsetele kõlblikkuskriteeriumidele. Krediidiasutuste ja investeerimisühingute kriisilahenduskõlblikkuse suurendamiseks kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi tõhusa kasutamise teel peaks kriisilahendusnõukogul olema võimalik nõuda, et ettevõtjapõhine nõue täidetak allutatud kohustustega, eelkõige juhul, kui on selged märgid, et kohustuste ja nõudeõiguste teisendamises osalevad võlausaldajad kannavad kriisilahenduse käigus tõenäoliselt kahjumit, mis ületaks nende võimalikku kahjumit maksjõuetuse korral. Kriisilahendusnõukogu peaks hindama vajadust nõuda krediidiasutustelt ja investeerimisühingutelt, et nad täidaksid omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude allutatud kohustustega, juhul kui kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi kohaldamisest välja jäetud kohustuste summa saavutab omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude seisukohast kõlblikke kohustusi sisaldavas kohustuste klassis teatava taseme. Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmist allutatud kohustustega tuleks nõuda ulatuses, mida on vaja, et võlausaldajad ei kannaks kriisilahenduse korral suuremat kahjumit, kui nad oleksid muidu kandnud maksejõuetuse korral. Kriisilahendusnõukogu nõutud võlainstrumentide mis tahes allutamine omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude jaoks ei tohiks mõjutada võimalust osaliselt täita kogu kahjumikatmisvõime miinimumnõue allutamata võlainstrumentidega vastavalt määrusele (EL) nr 575/2013 kooskõlas kogu kahjumikatmisvõime standardiga.

Kriisilahendusnõukogul peaks olema võimalik nõuda kriisilahendusluse ettevõtjate puhul, kes on osa globaalsetest süsteemselt olulistest ettevõtjatest või kõrgeima taseme pankadest ja kelle kriisilahendusluse grupi varade maht on suurem kui 100 miljardit eurot, ning oma äranägemise järgi, tuginedes teatud kriteeriumidele ning võttes arvesse hoiuste valdavust ja võlainstrumentide puudumist rahastamismudelil, kõlblike kohustuste piiratud juurdepääsu kapitaliturgudele ning tuginemist esimese taseme põhiomavahenditele omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmiseks, et selline osa omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõudest, mis on võrdne direktiivi 2014/59/EL artikli 37 lõikes 10 ja artikli 44 lõikes 5 osutatud kahjumi katmise ja rekapiitalseerimise tasemega, täidetakse allutatud kohustuste ja omavahenditega, sealhulgas omavahenditega, mida kasutatakse direktiivis 2013/36/EL osutatud kombineeritud kapitalipuhvri nõude täitmiseks. Kriisilahendusluse ettevõtja taotlusel peaks kriisilahendusluseasutustel olema võimalik vähendada kõnealust nõuet kuni piirmäärani, mis võrdub määruse (EL) nr 575/2013 artikli 72b lõike 3 alusel nimetatud määrukses sätestatud kogu kahjumikatmisvõime miinimumnõude puhul võimaliku vähendamisega.

Proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt võib kriisilahendusnõukogu kasutada õigust nõuda, et omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue täidetakse allutatud kohustustega, sellises ulatuses, et krediidasutustel ja investeerimisühingutel lasuvast kogu kahjumikatmisvõime standardi, omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude ja kui see on kohaldatav, siis direktiivi 2013/36/EL kohase kombineeritud kapitalipuhvri nõude täitmise kohustusest tuleneva omavahendite ja kõlblike kohustuste kirjete vormis nõutava allutamise üldine tase ei ületa suurimat järgmistest: määruse (EL) nr 806/2014 artikli 27 lõikes 7 osutatud kahjumi katmise ja rekapiitalseerimise tase või esimese ja teise samba usaldatavusnõuetel ja kombineeritud kapitalipuhvri nõudel põhineva valemil alusel saadud tase. .

- (9) Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue peaks võimaldama krediidasutustel ja investeerimisühingutel kanda vastavalt kas kriisilahendusest või jätkusuutmatusest oodatava kahjumi ja rekapiitalseerida krediidasutus või investeerimisühing pärast kriisilahenduse kavas ette nähtud meetmete rakendamist ja kriisilahendusluse grupi kriisilahendust. Kriisilahendusnõukogu peaks valitud kriisilahendusstrateegia alusel nõuetekohaselt põhjendama omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude taset ning peaks selle taseme põhjendamata viivitusega läbi vaatama, et võtta arvesse võimalikke muutusi direktiivi 2013/36/EL artiklis 104a osutatud nõude tasemes. Põhimõtteliselt peaks kõnealune tase koosnema järgmise kahe komponendi summast: kriisilahenduse käigus eeldatava kahjumi summa, mis vastab krediidasutuse või investeerimisühingu omavahendite nõuetele, ning rekapiitalseerimise summa, mis võimaldab krediidasutusel või investeerimisühingul pärast kriisilahendust või pärast allahindamise või konverteerimise õiguse kasutamist täita omavahendite nõudeid, et ta saaks tegevusloa alusel jätkata oma tegevust kooskõlas valitud kriisilahendusstrateegiaga. Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue tuleks väljendada protsendina koguriskipositsioonist ja finantsvõimenduse määra riskipositsiooni näitajast ning krediidasutused ja investeerimisühingud peaksid mõlemast näitajast tulenevaid tasemeid järgima samaaegselt. Kriisilahendusnõukogu peaks rekapiitalseerimise summat allapoole või ülespoole kohandama, et võtta arvesse võimalikke muutusi kriisilahenduse kavas ette nähtud meetmetest tulenevalt. Kriisilahendusnõukogul peaks samuti olema võimalik rekapiitalseerimise summat suurendada, et tagada turu piisav usaldus krediidasutuse või investeerimisühingu vastu pärast kriisilahenduse kavas ette nähtud meetmete rakendamist. Nõutav turu usalduse puhvri tase peaks võimaldama krediidasutusel või investeerimisühingul jätkuvalt täita asjakohasel ajavahemikul tegevusloa tingimusi, sealhulgas katta pärast kriisilahendust tema tegevuse restruktureerimisega seotud kulud, ja säilitada piisava turu usalduse. Turu usalduse puhver tuleks kehtestada lähtuvalt direktiivi 2013/36/EL kohasest kombineeritud kapitalipuhvri nõude osast. Kriisilahendusnõukogu peaks kohandama turu usalduse puhvri taset allapoole, kui madalam tase on turu piisava usalduse tagamiseks piisav, või kohandama seda ülespoole, kui kõrgemat taset on vaja selle tagamiseks, et pärast kriisilahenduse kavas ette nähtud meetmete võtmist täidab ettevõtja asjakohasel ajavahemikul jätkuvalt tegevusloa tingimusi ja säilitab piisava turu usalduse.

- (9a) Kriisilahendusnõukogu peaks kooskõlas komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2016/1075 analüüsima konkreetse krediidasutuse või investeerimisühingu omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude instrumentide investoribaasi. Juhul kui märkimisväärne osa krediidasutuse või investeerimisühingu omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude instrumentidest on selliste jaeinvestorite valduses, kellele ei ole pruugitud anda õiglaselt ja silmatorkavalt märku asjakohastest riskidest, võib see asjaolu ise kriisilahenduskõlblikkust välistada. Samas juhul, kui suur osa krediidasutuse või investeerimisühingu omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude instrumentidest on teiste krediidasutuste või investeerimisühingute valduses, võib allahindamise või konverteerimise süsteemne olemus samuti kriisilahenduskõlblikkust välistada. Juhul kui kriisilahendusnõukogu leiab teatava investoribaasi suuruse või laadi tõttu kriisilahenduskõlblikkust välistava asjaolu, võib ta soovitada krediidasutusel või investeerimisühingul selle välistava asjaoluga tegeleda. Samal ajal võidakse siseriikliku õigusega igal juhul piirata teatavate instrumentide müümist ja turustamist teatavatele investoritele.
- (10) Globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate kriisilahenduskõlblikkuse suurendamiseks peaks kriisilahendusnõukogul olema õigus kehtestada sellistele ettevõtjatele lisaks määruses (EL) nr 575/2013 ette nähtud kogu kahjumikatmisvõime miinimumnõudele krediidasutuse- või investeerimisühingupõhine omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue. Kõnealune krediidasutuse- või investeerimisühingupõhine omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue tuleks kehtestada juhul, kui kogu kahjumikatmisvõime miinimumnõue ei ole piisav globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate kahjumi katmiseks ja rekapitaliseerimiseks valitud kriisilahendusstrateegia kohaselt.

- (11) Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kehtestamisel peaks kriisilahendusnõukogu arvesse võtma krediidasutuse või investeerimisühingu süsteemset olulisust ja tema maksejõuetuse võimalikku negatiivset mõju finantsstabiilsusele. Kriisilahendusnõukogu peaks arvesse võtma vajadust tagada võrdsed tingimused globaalsetele süsteemselt olulistele ettevõtjatele ning muudele võrreldavatele osalevates liikmesriikides süsteemselt olulistele ettevõtjatele. Seega ei tohiks selliste krediidasutuste ja investeerimisühingute omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue, keda ei käsitata globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjatena, kuid kes on osalevates liikmesriikides süsteemselt ligikaudu sama olulised nagu globaalsed süsteemselt olulised ettevõtjad, ebaproportsionaalselt erineda tavapäraselt globaalsetele süsteemselt olulistele ettevõtjatele kehtestatud omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude tasemest ja ülesehitusest.
- (12)
- (13) Kooskõlas määrusega (EL) nr 575/2013 tuleks kriisilahendusluse ettevõtjatena kvalifitseeruvate krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldada omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet üksnes konsolideeritud kriisilahendusluse grupi tasandil. See tähendab, et kriisilahenduslused ettevõtjad peaksid olema kohustatud emiteerima ettevõtjaväliste kolmandast isikust võlausaldajatele omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmiseks kõlblikke instrumente ja kirjeid, mida teiseks juhul, kui kriisilahendusluse ettevõtja suhtes algatatakse kriisilahendusmenetlus.

- (14) Krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes ei ole kriisilahendusosalused ettevõtjad, peaksid järgima omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet individuaalselt. Kõnealuste krediidiasutuste ja investeerimisühingute kahjumi katmise ja rekapiitaliseerimise vajadused peaks üldiselt katma nende vastavad kriisilahendusosalused ettevõtjad, kes peaksid otseselt või kaudselt omandama kõnealuste krediidiasutuste ja investeerimisühingute emiteeritud omavahenditesse kuuluvad instrumendid ja kõlblikud kohustused ning hindama need alla või konverteerima omandiõiguse instrumentideks, kui kõnealused krediidiasutused ja investeerimisühingud ei ole enam jätkusuutlikud. Seega tuleks omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet, mida kohaldatakse krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes, kes ei ole kriisilahendusosalused ettevõtjad, kohaldada koos ja kooskõlas kriisilahendusosaluste ettevõtjate suhtes kohaldatavate nõuetega. See peaks võimaldama kriisilahendusnõukogul viia kriisilahendusosaluse grupi kriisilahendusmenetlus lõpule ilma, et oleks vaja algselt kriisilahendusmenetlust tema teatavate tüarettevõtjate suhtes, ja seega vältida võimalikku häirivat mõju turule. Kui nii kriisilahendusosaluse ettevõtja või emaettevõtja kui ka selle tüarettevõtjad on asutatud samas liikmesriigis ning on osa samast kriisilahendusosalusest grupist, peaks kriisilahendusnõukogul olema võimalik täielikult loobuda omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kohaldamisest krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes, kes ei ole kriisilahendusosalused ettevõtjad, või lubada neil täita omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue emaettevõtja ja tüarettevõtjate vaheliste tagatud garantiidega, mida võib aktiveerida juhul, kui on täidetud ajastustingimused, mis on samaväärsed nendega, mis võimaldavad kõlblike kohustuste allahindamist või konverteerimist. Garantii tagatis peaks olema väga likviidne ja selle turu- ja krediidirisk peaks olema minimaalne.
- (15) Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kohaldamine krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes, kes ei ole kriisilahendusosalused ettevõtjad, peaks olema kooskõlas valitud kriisilahendusstrateegiaga. Eelkõige ei tohiks see pärast krediidiasutuste ja investeerimisühingute rekapiitaliseerimist muuta krediidiasutuste ja investeerimisühingute ja nende kriisilahendusosaluse grupi omandisuhet.

- (15a) Määruses (EL) nr 575/2013 on sätestatud, et pädevad asutused võivad loobuda teatavate maksevõimet ja likviidsust käsitlevate nõuete kohaldamisest krediitiasutuste suhtes, kes on püsivalt seotud keskasutusega, juhul kui on täidetud teatavad eritingimused. Et võtta arvesse selliste koostöövõrgustike eripära, peaks kriisilahendusnõukogul samuti olema võimalik loobuda selliste krediitiasutuste suhtes omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kohaldamisest määruse (EL) nr 575/2013 tingimustega sarnastel tingimustel, juhul kui krediitiasutus ja keskasutus on asutatud samas liikmesriigis, ning käsitada neid kriisilahenduse eeltingimuste hindamisel tervikuna. Kriisilahendusluse grupi kui terviku vastavus välisele omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõudele võidakse tagada eri viisidel, olenevalt iga grupi solidaarsusmehhanismi omadustest, võttes arvesse kas ainult keskasutuse kõlblikke kohustusi või võttes arvesse võrgustiku mõne ettevõtja või kõikide ettevõtjate kõlblikke kohustusi.
- (16) Kogu kahjumikatmisvõime miinimumnõude ning omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude mis tahes rikkumist peaksid pädevad asutused, kriisilahendusasutused ja kriisilahendusnõukogu nõuetekohaselt käsitlema ja võtma selle suhtes parandusmeetmeid. Kuna kõnealuste nõuete rikkumine võib krediitiasutuse või investeerimisühingu või konsolideerimisgrupi kriisilahenduskõlblikkust välistada, tuleks lühendada kriisilahenduskõlblikkust välistavate asjaolude kõrvaldamise kehtivat menetlust, et saaks otstarbekalt käsitleda nõuete mis tahes rikkumist. Samuti peaks kriisilahendusnõukogul olema võimalik nõuda, et krediitiasutused ja investeerimisühingud keelaksid teatavad väljamaksed, muudaksid kõlblike instrumentide ja kirjete tähtajaprofiili ning koostaksid ja rakendaksid kavad, et taastada kõnealuste nõuete tase.
- (17) Käesolev määrus on kooskõlas põhiõigustega ja järgib eelkõige Euroopa Liidu põhiõiguste hartas tunnustatud põhimõtteid, eriti õigust omandile ja ettevõtlusvabadust, ning seda tuleb kohaldada kooskõlas kõnealuste õiguste ja põhimõtetega.

- (18) Kuna käesoleva määruse eesmärged, nimelt sätestada liidus finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse raamistiku jaoks ühtsed eeskirjad, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning selle meetme ulatuse tõttu on neid parem saavutada liidu tasandil, võib liit võtta vastu käesoleva määruse kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (19) Selleks et anda piisavalt aega käesoleva määruse kohaldamiseks, tuleks käesolevat määrust hakata kohaldama 18 kuud pärast määruse jõustumist,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EL) nr 806/2014 muudatused

1. Artikli 3 lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

a) lisatakse järgmised punktid:

„24a) „kriisilahenduslune ettevõtja“ – osalevas liikmesriigis asutatud ettevõtja, kelle kriisilahendusnõukogu on vastavalt artiklile 8 kindlaks määranud ettevõtjana, kelle suhtes on kriisilahenduse kavas ette nähtud kriisilahenduse meede;

24b) „kriisilahenduslune grupp“ –

a) kriisilahenduslune ettevõtja ja selle tütarettevõtjad, mis ei ole

i) kriisilahenduslused ettevõtjad ega

ii) teise kriisilahendusluse ettevõtja tütarettevõtjad ega

iii) kolmandas riigis asutatud ettevõtjad, mis ei kuulu kriisilahenduslusesse gruppi vastavalt kriisilahenduse kavale, ja nende tütarettevõtjad;

b) keskasutusega seotud krediidiasutused, keskasutus ja keskasutuse järelevalve all olev mis tahes krediidiasutus või investeerimisühing, kui üks nendest ettevõtjatest on kriisilahenduslune ettevõtja;

24c) „globaalne süsteemselt oluline ettevõtja“ – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 132 määratletud globaalne süsteemselt oluline ettevõtja;“

b) punktides 48 ja 49, artikli 20 lõike 5 punktis d ning artikli 27 lõigetes 1, 4, 5, 6, 7 ja 13 asendatakse tekst „kõlblikud kohustused“ tekstiga „teisendatavad kohustused“;

c) lisatakse punkt 49a:

„49a) „kõlblikud kohustused“ – teisendatavad kohustused, mis vastavad artikli 12c või artikli 12h lõike 3 punkti a tingimustele;“.

2. Artikli 7 lõike 3 punkt d asendatakse järgmisega:

„d määrata kindlaks omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue kooskõlas artiklitega 12–12k;“.

3. Artiklit 8 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 5 asendatakse järgmisega:

„5. Kriisilahenduse kavas nähakse ette võimalused käesolevas määruses osutatud kriisilahendusvahendite ja -õiguste kohaldamiseks lõikes 1 osutatud ettevõtjate suhtes.“;

b) lõike 6 esimene ja teine lõik asendatakse järgmisega:

„Kriisilahenduse kavas esitatakse kriisilahenduse meetmed, mida kriisilahendusnõukogu võib võtta, kui lõikes 1 osutatud ettevõtja vastab kriisilahenduse eeltingimustele.

Lõike 9 punktis a osutatud teave avaldatakse asjaomasele ettevõtjale.“;

c) lõike 9 punktid o ja p asendatakse järgmisega:

„o) artiklites 12g ja 12h osutatud nõuded ning vajaduse korral nende nõuete täitmise tähtaeg;

„p) kriisilahendusnõukogu poolt artikli 12c lõike 3 kohaldamise korral tähtaeg, mille jooksul kriisilahenduslune ettevõtja peab nõude täitma;“

c1) Artikli 8 lõikesse 9 lisatakse järgmine lõik:

„Esimese lõigu punktides o ja p osutatud tähtaegade kehtestamisel tagatakse kriisilahenduse kavas, et sellised tähtajad on asjakohased ning neis võetakse arvesse:

a) hoiuste valdavust ja võlainstrumentide puudumist rahastamismudelis;

b) kõlblike kohustuste piiratud juurdepääsu kapitaliturgudele;

c) tuginemist esimese taseme põhiomavahenditele, et täita artiklis 12g osutatud nõue.“;

d) lõige 10 asendatakse järgmisega:

„10. Konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kava hõlmab osalevas liikmesriigis asutatud, liidus tegutseva emaettevõtja juhitava lõikes 1 osutatud konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kava, milles määratakse kindlaks meetmed, mida võetakse:

- a) liidus tegutseva emaettevõtja suhtes;
- b) konsolideerimisgruppi kuuluvate ja liidus asutatud tütarettevõtjate suhtes;
- c) artikli 2 punktis b osutatud ettevõtjate suhtes ning
- d) kui artiklis 33 ei ole sätestatud teisiti, konsolideerimisgruppi kuuluvate ja väljaspool liitu asutatud tütarettevõtjate suhtes.

Vastavalt esimeses lõigus osutatud meetmetele määratakse kriisilahenduse kavas iga konsolideerimisgrupi puhul kindlaks järgmine:

- a) kriisilahendusosalused ettevõtjad;
 - b) kriisilahendusosalused grupid.“;
- e) lõike 11 punktid a ja b asendatakse järgmisega:

„a) määratakse kindlaks kriisilahenduse meetmed, mida tuleb võtta seoses kriisilahendusosaluse ettevõtjaga lõikes 6 sätestatud stsenaariumide korral, ja selliste meetmete mõju lõikes 1 osutatud muudele konsolideerimisgrupi ettevõtjatele, emaettevõtjale ja tütarettevõtjatele;

a1) kui lõikes 1 osutatud konsolideerimisgrupp hõlmab mitut kriisilahendusosalust gruppi, määratakse kindlaks kriisilahenduse meetmed seoses iga kriisilahendusosaluse grupi kriisilahendusosaluste ettevõtjatega ja selliste meetmete mõju mõlemale järgmisele:

i) muud konsolideerimisgrupi ettevõtjad, kes kuuluvad samasse kriisilahendusosalusesse gruppi;

ii) muud kriisilahendusosalused grupid;

b) tehakse kindlaks ulatus, mil määral oleks liidus asutatud kriisilahendusosaluste ettevõtjate suhtes võimalik kohaldada ja koordineeritult rakendada kriisilahenduse vahendeid ja -õigusi, sealhulgas meetmeid, millega soodustatakse konsolideerimisgrupi kui terviku või konsolideerimisgrupi mitme ettevõtja eraldi äriiliinide või tegevuste või konsolideerimisgrupi teatavate ettevõtjate või kriisilahendusosaluste gruppide omandamist kolmanda isiku poolt, ning tehakse kindlaks koordineeritud kriisilahendust välistavad asjaolud;“

f) lõikesse 12 lisatakse järgmised lõigud:

„Vajaduse korral vaadatakse kriisilahenduse kava läbi pärast kriisilahenduse meetmete rakendamist või artiklis 21 osutatud õiguste kasutamist.

Kriisilahendusnõukogu võtab artikli 8 lõike 9 punktides o ja p osutatud tähtaegade kehtestamisel arvesse direktiivi 2013/36/EL artiklis 104b osutatud nõude täitmiseks ette nähtud tähtaega.“

4. Artiklit 10 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Konsolideerimisgruppi peetakse kriisilahenduskõlblikuks sel juhul, kui kriisilahendusnõukogu jaoks on teostatav ja usutav konsolideerimisgrupi ettevõtjate lõpetamine ja likvideerimine tavalises maksejõuetusmenetluses või kriisilahenduse vahendite kohaldamine ja kriisilahendusõiguste kasutamine kriisilahendusosaluste ettevõtjate suhtes, vältides nii palju kui võimalik olulisi negatiivseid tagajärgi konsolideerimisgrupi ettevõtjate asutamiskoha liikmesriikide, teiste liikmesriikide või liidu finantssüsteemile, sealhulgas laiema finantsilise ebastabiilsuse või kogu süsteemi haaravate sündmuste korral, ning lähtudes eesmärgist tagada konsolideerimisgrupi ettevõtjate kriitiliste funktsioonide täitmise jätkuvus sellega, et kõnealuseid funktsioone saab õigel ajal kergesti eraldada, või muul viisil.

Kui konsolideerimisgruppi ei peeta kriisilahenduskõlblikuks, annab kriisilahendusnõukogu sellest Euroopa Pangandusjärelevalvele õigeaegselt teada.

Kui konsolideerimisgrupp koosneb mitmest kriisilahendusosalusest grupist, hindab kriisilahendusnõukogu iga kriisilahendusosaluse grupi kriisilahenduskõlblikkust vastavalt käesolevale artiklile.

Esimeses lõigus osutatud hindamine tehakse lisaks kogu konsolideerimisgrupi kriisilahenduskõlblikkuse hindamisele.“;

b) lõikesse 7 lisatakse järgmine lõik:

„Kriisilahendusnõukogu teatab ettevõtja või konsolideerimisgrupi kriisilahenduskõlblikkust välistava asjaolu hinnangust liidus tegutsevale emaettevõtjale, kui see välistav asjaolu on tingitud olukorrast, kus:

- a) ettevõtja vastab üheaegselt direktiivi 2013/36/EL artikli 128 punktis 6 osutatud kombineeritud puhvri nõudele ja direktiivi 2013/36/EL artikli 141a lõike 1 punktides a, b ja c osutatud nõuetele, kuid samal ajal ei vasta direktiivi 2013/36/EL artikli 128 punktis 6 osutatud kombineeritud puhvri nõudele ja direktiivi 2013/36/EL artikli 141a lõike 1 punktis d osutatud nõudele, või
- b) ettevõtja ei vasta määruse (EL) nr 575/2013 artiklites 92a ja 494 osutatud nõuetele või artiklites 12d ja 12e osutatud nõuetele.“;

c) lõikesse 9 lisatakse järgmine lõik:

„Kui kriisilahenduskõlblikkust välistav asjaolu on tingitud lõike 7 teises lõigus osutatud olukorrast, esitab liidus tegutsev emaettevõtja kahe nädala jooksul alates lõike 7 kohase teate saamise kuupäevast kriisilahendusnõukogule võimalike meetmete ettepanekud,

et esimese lõigu kohaselt kindlaks tehtud välistavate asjaolude suhtes meetmeid võtta või need välistavad asjaolud kõrvaldada.

Pakutud meetmete rakendamise ajakavas võetakse arvesse kõnealuse välistava asjaolu tinginud põhjuseid. Pärast konsulteerimist EKP ja pädevate asutustega hindab kriisilahendusnõukogu, kas nende meetmetega on võimalik kõnealuse olulise välistava asjaoluga tõhusalt tegeleda või see kõrvaldada.“ ;

- d) lõike 11 punktides i ja j asendatakse tekst „artiklis 12“ tekstiga „artiklites 12g ja 12h“;
- e) lõikesse 11 lisatakse järgmised punktid:
- k) nõuda, et ettevõtja esitaks kava, kuidas taastada vastavus artiklitele 12g ja 12h, mida väljendatakse määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 3 kohaselt arvutatud koguriskipositsioonina, ja kui see on kohaldatav, siis direktiivi 2013/36/EL artikli 128 punktis 6 osutatud nõudele või artiklites 12g või 12h osutatud nõuetele, mida väljendatakse protsendina määruse (EL) nr 575/2013 artiklites 429 ja 429a osutatud koguriskipositsiooni näitajast;
 - l) nõuda, et ettevõtja muudaks omavahenditesse kuuluvate instrumentide tähtjaprofiili, olles saanud pädevalt asutuselt nõusoleku, ning artiklis 12c osutatud kõlblike kohustuste või artikli 12h lõike 3 punktides a ja b osutatud kirjete tähtjaprofiili, et tagada artiklite 12g ja 12h jätkuv järgimine.“

4a. Artikli 10 järele lisatakse uus artikkel 10a:

„Artikkel 10a

Õigus keelata teatud väljamaksed

(1) Kui ettevõtja vastab üheaegselt direktiivi 2013/36/EL artikli 128 punktis 6 määratletud kombineeritud puhvri nõudele ja direktiivi 2013/36/EL artikli 141a lõike 1 punktides a, b ja c osutatud nõuetele, kuid samal ajal ei vasta direktiivi 2013/36/EL artikli 128 punktis 6 määratletud kombineeritud puhvri nõudele ning

i) määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 92a osutatud nõuetele ning

ii) artiklites 12d ja 12e osutatud nõuetele,

kui need arvutatakse artikli 12a lõike 2 punkti a kohaselt, on kriisilahendusnõukogul õigus keelata ettevõtjal lõigete 2 ja 3 tingimuste kohaselt teha väljamakseid üle lõike 4 kohaselt arvutatud omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõudega seotud väljamaksete maksimumsumma mõne järgmise toimingu kaudu:

- a) esimese taseme põhiomavahendeid mõjutavate väljamaksete tegemine;
- b) kohustuse võtmine maksta muutuvtasu või teha vabatahtlikke pensionimakseid või maksta muutuvtasu, kui kohustus võeti ajal, mil ettevõtja ei täitnud kombineeritud puhvri nõudeid;
- c) väljamaksete tegemine täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluvatelt instrumentidelt.

Kui ettevõtja on esimeses lõigus osutatud olukorras, teavitab ta rikkumisest viivitamatult kriisilahendusnõukogu.

(2) Lõikes 1 osutatud olukorras hindab kriisilahendusnõukogu pärast pädeva asutusega konsulteerimist põhjendamatu viivitusega, kas kasutada lõikes 1 osutatud õigust,

võttes arvesse järgmisi elemente:

- a) rikkumise põhjus, kestus ja ulatus ning selle mõju kriisilahenduskõlblikkusele;
- b) ettevõtja finantsseisundi areng ja tõenäosus, et ettevõtja võib lähitulevikus täita artikli 18 lõike 1 punktis a osutatud tingimuse;
- c) väljavaade, et ettevõtja on võimeline tagama mõistliku aja jooksul vastavuse lõikes 1 osutatud nõuetele;
- d) juhul kui ettevõtja ei ole võimeline asendama kohustusi, mis ei vasta enam määruse (EL) nr 575/2013 artiklites 72b ja 72c ning käesoleva määruse artiklis 12c või artikli 12h lõikes 3 sätestatud kõlblikkus- ja tähtajakriteeriumidele, siis kas see võimetus on spetsiifilist laadi või tingitud kogu turgu hõlmavast häirest;
- e) kas lõikes 1 osutatud õiguse kasutamine on kõige asjakohasem ja proportsionaalsem vahend ettevõtja olukorra käsitlemiseks, võttes arvesse selle võimalikku mõju nii ettevõtja rahastamistingimustele kui ka kriisilahenduskõlblikkusele.

Kriisilahendusnõukogu hindab lõikes 1 osutatud õiguse kasutamise vajadust uuesti vähemalt igal kuul kogu rikkumise vältel, niikaua kuni ettevõtja on jätkuvalt lõikes 1 osutatud olukorras.

(3) Juhul kui kriisilahendusnõukogu hinnangul on ettevõtja endiselt lõikes 1 osutatud olukorras ka kuue kuu möödumisel pärast sellisest olukorrast teatamist, kasutab kriisilahendusnõukogu pärast pädeva asutusega konsulteerimist lõikes 1 osutatud õigust, välja arvatud juhul, kui tema hinnangul on täidetud vähemalt kaks järgmist tingimust:

- i) rikkumine on tingitud finantsturgude toimimise tõsisest häirest, mis toob kaasa finantsturu laiapõhjalise pingeseisundi mitmes turusegmendis;
- ii) punktis i osutatud häire tulemusel ei ole suurenenud mitte ainult ettevõtja omavahendite ja kõlblike kohustuste instrumentide hinnavolatiilsus või ettevõtjale kaasnevad kulud, vaid ettevõtja jaoks on samuti turud täielikult või osaliselt sulgunud, mille tõttu ettevõtja ei saa emiteerida turgudel omavahendite ja kõlblike kohustuste instrumente;
- iii) punktis ii osutatud turgude sulgumine kehtib nii asjaomase ettevõtja kui ka mitme muu ettevõtja kohta;
- iv) punktis i osutatud häire takistab asjaomasel ettevõtjal emiteerida omavahendite ja kõlblike kohustuste instrumente mahus, mis parandaks rikkumise;
- v) lõikes 1 osutatud õiguse kasutamisega kaasneb negatiivse mõju ülekandumine osale pangandussektorist, mis võib kahjustada finantsstabiilsust.

Juhul kui kohaldatakse eelmises lõigus osutatud erandit, teavitab kriisilahendusnõukogu pädevat asutust oma otsusest ja selgitab oma hinnangut kirjalikult.

Kriisilahendusnõukogu hindab eelmises lõigus osutatud tingimusi uuesti igal kuul, et teha kindlaks, kas erandit võib kohaldada.

(4) Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõudega seotud väljamaksete maksimumsumma arvutatakse korrutades lõike 5 kohaselt arvutatud summa lõike 6 kohaselt kindlaks määratud teguriga. Kõnealust maksimumsummat vähendatakse lõike 1 punktis a, b või c osutatud mis tahes toimingu võrra.

(5) Kooskõlas lõikega 4 korrutatav summa hõlmab järgmist:

- a) vahekasum, mis ei ole lisatud määruse (EL) nr 575/2013 artikli 26 lõike 2 kohaselt esimese taseme põhiomavahendite hulka ning millest arvestatakse maha mis tahes kasumi väljamaksed või mis tahes maksed, mis on seotud käesoleva artikli lõike 1 punktis a, b või c osutatud toimingutega,

pluss

- b) majandusaasta kasum, mis ei ole lisatud määruse (EL) nr 575/2013 artikli 26 lõike 2 kohaselt esimese taseme põhiomavahendite hulka ning millest arvestatakse maha mis tahes kasumi väljamaksed või mis tahes maksed, mis on seotud käesoleva artikli lõike 1 punktis a, b või c osutatud toimingutega,

miinus

- c) maksusummad, mis kuuluksid tasumisele, kui säilitataks käesoleva lõike punktides a ja b osutatud elemendid.

(6) Tegur määratakse kindlaks järgmiselt:

- a) tegur on 0, kui krediidasutuse või investeerimisühingu säilitatavad esimese taseme põhiomavahendid, mida ei kasutata selleks, et täita määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92a ja käesoleva määruse artiklite 12d ja 12e kohased omavahendite nõuded, väljendatuna protsendina määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 3 kohaselt arvutatud koguriskipositsioonist, jäävad kombineeritud puhvri nõude esimesse (st madalaimasse) kvartiili;
- b) tegur on 0,2, kui krediidasutuse või investeerimisühingu säilitatavad esimese taseme põhiomavahendid, mida ei kasutata selleks, et täita määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92a ja käesoleva määruse artiklite 12d ja 12e kohased omavahendite nõuded, väljendatuna protsendina määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 3 kohaselt arvutatud koguriskipositsioonist, jäävad kombineeritud puhvri nõude teise kvartiili;
- c) tegur on 0,4, kui krediidasutuse või investeerimisühingu säilitatavad esimese taseme põhiomavahendid, mida ei kasutata selleks, et täita määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92a ja käesoleva määruse artiklite 12d ja 12e kohased omavahendite nõuded, väljendatuna protsendina määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 3 kohaselt arvutatud koguriskipositsioonist, jäävad kombineeritud puhvri nõude kolmandasse kvartiili;
- d) tegur on 0,6, kui krediidasutuse või investeerimisühingu säilitatavad esimese taseme põhiomavahendid, mida ei kasutata selleks, et täita määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92a ja käesoleva määruse artiklite 12d ja 12e kohased omavahendite nõuded, väljendatuna protsendina määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 3 kohaselt arvutatud koguriskipositsioonist, jäävad kombineeritud puhvri nõude neljandasse (st kõrgeimasse) kvartiili.

Iga kvartiili alam- ja ülempiir arvutatakse kombineeritud puhvri nõude puhul järgmiselt:

$$\text{Lower bound of quartile} = \frac{\text{Combined buffer requirement}}{4} \times (Qn - 1)$$

$$\text{Upper bound of quartile} = \frac{\text{Combined buffer requirement}}{4} \times Qn$$

„ Q_n “ näitab asjaomase kvartiili ordinaalarvu.“

5. Määruse (EL) nr 806/2014 artikkel 12 asendatakse järgmiste artiklitega:

„Artikkel 12

Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kindlaksmääramine

1. Selliste omavahendite ja kõlblike kohustuste puhul, mille suhtes võib kasutada allahindamise ja konverteerimise õigust, määrab kriisilahendusnõukogu pärast pädevate asutustega, sealhulgas EKPga konsulteerimist kindlaks omavahendite ja kõlblike kohustuste nõuded, millele on osutatud artiklites 12a–12i ning mida artikli 7 lõikes 2 osutatud ettevõtjad ja konsolideerimisgrupid ning artikli 7 lõike 4 punktis b ja lõikes 5 osutatud ettevõtjad ja konsolideerimisgrupid on juhul, kui nende lõigete kohaldamise tingimused on täidetud, kohustatud täitma igal ajal.

1a. Kõik lõikes 1 osutatud ettevõtjad ja konsolideerimisgruppi kuuluvad ettevõtjad esitavad direktiivi 2014/59/EL artikli 45i lõikes 1 osutatud teabe nende asutamise riigiks oleva osaleva liikmesriigi kriisilahendusasutusele.

Liikmesriigi kriisilahendusasutus edastab esimeses lõigus osutatud teabe põhjendamata viivitusega kriisilahendusnõukogule.

2. Kriisilahenduse kavade koostamisel kooskõlas artikliga 9 määravad liikmesriikide kriisilahendusasutused pärast pädevate asutustega konsulteerimist selliste omavahendite ja kõlblike kohustuste puhul, mille suhtes võib kasutada allahindamise ja konverteerimise õigust, kindlaks omavahendite ja kõlblike kohustuste nõuded, millele on osutatud artiklites 12a–12i ning mida artikli 7 lõikes 3 osutatud ettevõtjad on kohustatud täitma igal ajal. Selleks kohaldatakse artiklis 31 sätestatud menetlust.
3. Kriisilahendusnõukogu määrab lõikes 1 osutatud nõuded kindlaks artikli 8 kohaste kriisilahenduse kavade väljatöötamise ja ajakohastamisega samal ajal.
4. Kriisilahendusnõukogu adresseerib kindlaksmääramise otsuse liikmesriikide kriisilahendusasutustele. Liikmesriikide kriisilahendusasutused täidavad kriisilahendusnõukogu juhised artikli 29 kohaselt. Kriisilahendusnõukogu nõuab, et liikmesriikide kriisilahendusasutused kontrolliksid ja tagaksid, et krediidasutused ja investeerimisühingud ning emaettevõtjad täidaksid jätkuvalt käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud omavahendite ja kõlblike kohustuste nõudeid.
5. Kriisilahendusnõukogu teavitab EKPd ja Euroopa Pangandusjärelevalvet omavahendite ja kõlblike kohustuste nõuetest, mille ta on iga krediidasutuse või investeerimisühingu ning emaettevõtja jaoks lõike 1 kohaselt kindlaks määranud.
6. Selleks et tagada käesoleva artikli tõhus ja järjepidev kohaldamine, annab kriisilahendusnõukogu liikmesriikide kriisilahendusasutustele suuniseid ja juhiseid konkreetsete ettevõtjate või konsolideerimisgruppide kohta.

Artikkel 12a

Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kohaldamine ja arvutamine

1. Kriisilahendusnõukogu ja liikmesriikide kriisilahendusasutused tagavad, et artikli 12 lõigetes 1 ja 2 osutatud ettevõtjad täidavad igal ajal omavahendite ja kõlblike kohustuste nõudeid vastavalt artiklitele 12a–12i, kui see on nende artiklitega nõutav.
2. Kõnealune lõikes 1 osutatud nõue arvutatakse vastavalt artikli 12d lõikele 3 või 4, nagu on asjakohane, omavahendite ja kõlblike kohustuste summana ning seda väljendatakse protsendina järgmistest:
 - a) lõikes 1 osutatud asjaomase ettevõtja koguriskipositsioon, mis on arvutatud vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõikele 3, ning
 - b) lõikes 1 osutatud asjaomase ettevõtja koguriskipositsiooni näitaja, mis on arvutatud vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artiklitele 429 ja 429a.

Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmisest vabastamine

1. Olenemata artiklist 12a vabastab kriisilahendusnõukogu artikli 12a lõikes 1 osutatud nõude täitmisest sellised pandikirjadega rahastatavad hüpoteegikrediidiasutused, kes siseriikliku õiguse kohaselt ei tohi võtta vastu hoiuseid, kui täidetud on kõik järgmised tingimused:

- a) kõnealused krediidiasutused lõpetatakse ja likvideeritakse siseriikliku maksejõuetusmenetluse või mõne muu menetluse alusel, mida nende krediidiasutuste puhul rakendatakse direktiivi 2014/59/EL artiklite 38, 40 või 42 kohaselt; ning
- b) selline siseriiklik maksejõuetusmenetlus või muud liiki menetlus tagab, et kõnealuste krediidiasutuste võlausaldajad, sealhulgas pandikirjade omanikud, kui see on asjakohane, katavad kahjumi viisil, mis vastab kriisilahenduse eesmärkidele.

2. Artikli 12 lõikes 1 sätestatud nõude täitmisest vabastatud krediidiasutused ja investeerimisühingud ei kuulu artikli 12g lõikes 1 osutatud konsolideerimise alla.

Artikkel 12c

Kriisilahendusalluste ettevõtjate kõlblikud kohustused

1. Kõlblikud kohustused arvatakse kriisilahendusalluse ettevõtja omavahendite ja kõlblike kohustuste summa hulka ainult juhul, kui need vastavad määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 72a (välja arvatud artikli 72b lõike 2 punkt d) osutatud tingimustele.

Erandina esimesest lõigust, kui käesolevas määruses osutatakse määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92a või 92b nõuetele, kujutavad nende artiklite seisukohast kõlblikud kohustused endast kõlblikke kohustusi, mis on määratletud määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 72k ning kindlaks määratud kooskõlas kõnealuse määruse II osa I jaotise 5a. peatükiga.

2. Erandina määruse (EL) nr 575/2013 artikli 72a lõike 2 punktist 1 arvatakse tuletisinstrumenti tunnustega võlainstrumentidest (nt struktureeritud väärtpaberid) tulenevad kohustused omavahendite ja kõlblike kohustuste summa hulka ainult juhul, kui täidetud on kõik järgmised tingimused:

- a) võlainstrumentist tuleneva kohustuse põhisumma on emiteerimise ajal ette teada, see on fikseeritud või suurenev ja seda ei mõjuta tuletisinstrumenti tunnus, või võlainstrument sisaldab lepingulist tingimust, milles täpsustatakse nõude summa kriisilahenduse korral;
- b) võlainstrumentist tuleneva kohustuse või varjatud tuletisinstrumenti positsiooni saab igapäevaselt hinnata, viidates krediidiriskita võrdväärse instrumendi aktiivsele ja likviidsele kahesuunalisele turule, kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artiklitega 104 ja 105,

või võlainstrument sisaldab lepingulise sätte tingimust, milles täpsustatakse nõude summa kriisilahenduse korral;

- c) võlainstrumendi, sealhulgas selle tuletisinstrumendi tunnuse suhtes ei kohaldata mingit tasaarvestuskokkulepet ja selle hindamisel ei kohaldata direktiivi 2014/59/EL artikli 49 lõiget 3;

esimeses lõigus osutatud kohustused arvatakse omavahendite ja kõlblike kohustuste summa hulka ainult selles osas, mis vastab esimese lõigu punktis a osutatud summale.

2a. Kohustused, mille osalevas liikmesriigis asutatud tütarettevõtja, kes kuulub kriisilahendusala ettevõtjaga samasse kriisilahendusala gruppi, emiteerib samasse kriisilahendusala gruppi mitte kuuluvale olemasolevale aktsionärile, arvatakse kriisilahendusala ettevõtjate omavahendite ja kõlblike kohustuste summa hulka juhul, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:

- a) need emiteeritakse vastavalt artikli 12h lõike 3 punktile a;
- b) selliste kohustustega seotud allahindamise või konverteerimise õiguse kasutamine kooskõlas artikliga 21 ei mõjuta kriisilahendusala ettevõtja kontrolli tütarettevõtja üle;
- c) need ei ületa summat, mis saadakse alapunktis i osutatud summa lahutamisel alapunktis ii osutatud summast:
 - i. kriisilahendusala ettevõtja jaoks emiteeritud ja tema poolt kas otseselt või kaudselt sama kriisilahendusala grupi ettevõtjate kaudu ostetud kohustuste ning artikli 12h lõike 3 punkti b kohaselt emiteeritud omavahendite summa;
 - ii. kooskõlas artikli 12h lõikega 1 nõutav summa.

3. Ilma et see piiraks artikli 12d lõikes 3a ja artikli 12e lõike 1 punktis a sätestatud miinimumnõude kohaldamist, tagab kriisilahendusnõukogu pärast liikmesriigi kriisilahendusasutusega konsulteerimist omal algatusel või liikmesriigi kriisilahendusasutuse ettepanekul, et kriisilahendusosalused ettevõtjad, kes on globaalsed süsteemselt olulised ettevõtjad või kriisilahendusosalused ettevõtjad, kelle suhtes kohaldatakse artikli 12d lõiget 3a ja 3b, täidavad artiklis 12g osutatud nõudest osa, mis võrdub 8 %ga kohustuste kogusummast, sealhulgas omavahendid, selliste omavahendite ja instrumentidega, mis vastavad kõigile määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 72a osutatud tingimustele, välja arvatud kõnealuse määruse artikli 72b lõigete 3–5 puhul. Kriisilahendusosaluse ettevõtja taotlusel võib kriisilahendusnõukogu lubada, et kriisilahendusosalused ettevõtjad, kes on globaalsed süsteemselt olulised ettevõtjad või kriisilahendusosalused ettevõtjad, kelle suhtes kohaldatakse artikli 12d lõikeid 3a ja 3b, täidavad kohustuste kogusummast, sealhulgas omavahendid, väiksema osa kui 8 %, kuid suurema osa kui summa, mis saadakse valemi $(1 - X1/X2) \times 8\%$ kohustuste kogusummast, sealhulgas omavahendid, kasutamisel, selliste omavahendite ja instrumentidega, mis vastavad kõigile määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 72a osutatud tingimustele, välja arvatud kõnealuse määruse artikli 72b lõigete 3–5 puhul, eeldusel et on täidetud määruse (EL) nr 575/2013 artikli 72b lõike 3 punktides a, b ja c sätestatud tingimused, kui, järgides määruse 575/2013 artikli 72b lõike 3 alusel võimalikku vähendamise piirmäära,

$X1 = 3,5\%$ koguriskipositsioonist, mis on arvutatud kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõikega 3;

$X2 =$ summa, mis tuleneb järgnevate summast: i) 18% koguriskipositsioonist, mis on arvutatud kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõikega 3, ja ii) direktiivi 2013/36/EL artikli 128 punktis 6 osutatud nõue.

4. Kriisilahendusosaluste ettevõtjate puhul, kes ei ole globaalsed süsteemselt olulised ettevõtjad ega kriisilahendusosalused ettevõtjad, kelle suhtes kohaldatakse artikli 12d lõikeid 3a ja 3b, võib kriisilahendusnõukogu omal algatusel või pärast konsulteerimist liikmesriigi kriisilahendusametusega või liikmesriigi kriisilahendusametuse ettepanekul otsustada, et artiklis 12g osutatud nõudest osa kuni summas, mis on 8 % ettevõtja kohustuste kogusummast, sealhulgas omavahendid, või lõikes 6 osutatud valemi alusel saadud summa, olenevalt sellest, kumb on suurem, täidetakse selliste omavahendite ja instrumentidega, mis vastavad kõigile määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 72a osutatud tingimustele, välja arvatud kõnealuse määruse artikli 72b lõigete 3–5 puhul, kui on täidetud järgmised tingimused:

- a) lõigetes 1 ja 2 osutatud allutamata kohustustel on siseriikliku maksejõuetusmenetluse nõuete hierarhias sama nõudeõiguse järk nagu teatavatel kohustustel, mille puhul allahindamise või konverteerimise õigust vastavalt artikli 27 lõikele 3 või 5 ei kasutata;
- b) oht, et tulenevalt allahindamise või konverteerimise õiguse kavandatud kasutamisest allutamata kohustuste puhul, mis ei ole välja jäetud allahindamise või konverteerimise õiguste kasutamisest vastavalt artikli 27 lõikele 3 või 5, kannavad kõnealustest kohustustest tulenevate nõuetega võlausaldajad suuremat kahjumit, kui nad oleksid kandnud tavalise maksejõuetusmenetluse alusel toimunud likvideerimise korral;

- c) allutatud kohustuste summa ei ületa summat, mida on vaja tagamaks, et punktis b osutatud võlausaldajad ei kannaks suuremat kahjumit, kui nad oleksid vastasel korral kandnud tavalise maksejõuetusmenetluse käigus toimunud likvideerimise korral.

Kui kriisilahendusnõukogu määrab kindlaks, et kõlblikke kohustusi sisaldavas kohustuste klassis moodustab selliste kohustuste summa, mis võidakse mõistliku tõenäosusega arvata välja allahindamise või konverteerimise õiguste kasutamisest vastavalt artikli 27 lõikele 3 või 5, sellisest klassist enam kui 10 %, hindab kriisilahendusnõukogu teise lõigu punktis b osutatud riski.

5. Lõigete 3 ja 4 kohaldamisel võetakse tuletisinstrumentid tulenevad kohustused arvesse kohustuste kogusummas, lähtudes sellest, et vastaspoole tasaarvestuse õigusi tunnustatakse täielikult.

Ettevõtja omavahendid, mida kasutatakse direktiivi 2013/36 artikli 128 punktis 6 osutatud nõude täitmiseks, on kõlblikud lõigetes 3 ja 4 osutatud nõude täitmiseks.

6. Erandina lõikest 3 võib kriisilahendusnõukogu otsustada, et kriisilahenduslused ettevõtjad, kes on globaalsed süsteemselt olulised ettevõtjad või kriisilahenduslused ettevõtjad, kelle suhtes kohaldatakse artikli 12d lõiget 3a või 3b, täidavad artiklis 12g osutatud nõude instrumentidega, mis vastavad kõigile määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 72a osutatud tingimustele, välja arvatud kõnealuse määruse artikli 72b lõigete 3–5 puhul, ning ettevõtja omavahenditega, mis on tingitud tema kohustusest täita direktiivi 2013/36/EL artikli 128 punktis 6, määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 92a, artikli 12d lõikes 3a ja artiklis 12g osutatud nõuded, sel määral mil nende instrumentide ja omavahendite summa ei ületa suurimat järgmistest: 8 % ettevõtja kohustuste kogusummast, sealhulgas omavahendid, või summa, mis saadakse valemi $Ax2+Bx2+C$ kasutamisel, kui A, B ja C on järgmised summad:

A = summa, mis tuleneb määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 punktis c osutatud nõudest (esimese samba nõue)

B = summa, mis tuleneb direktiivi 2013/36/EL artiklis 104a osutatud nõudest (teise samba nõue)

C = summa, mis tuleneb direktiivi 2013/36/EL artikli 128 punktis 6 osutatud nõudest (kombineeritud kapitalipuhvri nõue)

7. Kriisilahendusnõukogu võib kasutada lõikes 6 osutatud õigust kriisilahendusosaluste ettevõtjate suhtes, kes on globaalsed süsteemselt olulised ettevõtjad või kelle suhtes kohaldatakse artikli 12d lõiget 3a või 3b ja kes täidavad ühte järgmistest tingimustest, ning kuni kindlaksmääratud kriisilahendusosaluste ettevõtjate arv ei ületa 30 % kõigist kriisilahendusosalustest ettevõtjatest, kes on globaalsed süsteemselt olulised ettevõtjad või kelle suhtes kohaldatakse artikli 12d lõiget 3a või 3b ning kelle puhul kriisilahendusnõukogu määrab kindlaks artiklis 12g osutatud nõude:

a) direktiivi 2013/36/EL artiklis 104a osutatud nõue kajastab seda, et kriisilahendusosalune ettevõtja, kes on globaalne süsteemselt oluline ettevõtja või kelle suhtes kohaldatakse artikli 12d lõiget 3a või 3b, kuulub 20 % kõige suurema riskiga krediidasutuste ja investeerimisühingute hulka, kelle puhul kriisilahendusnõukogu määrab kindlaks artiklis 12a osutatud nõude, või

b) eelneva kriisilahenduskõlblikkuse hindamise käigus on kindlaks tehtud kriisilahenduskõlblikkust välistavad olulised asjaolud ja

i) pärast artikli 10 lõikes 11 osutatud õiguste kasutamist ei ole kriisilahendusasutuse poolt nõutava aja jooksul võetud parandusmeetmeid või

ii) kindlakstehtud välistavat asjaolu ei saa käsitleda ühegi artikli 10 lõikes 11 osutatud õigusega ning lõikes 6 osutatud õiguse kasutamine kompenseeriks osaliselt või täielikult kriisilahenduskõlblikkust välistava olulise asjaolu negatiivse mõju, või

c) kriisilahendusasutus leiab, et ettevõtja eelistatud kriisilahendusstrateegia teostatavus ja usutavus on piiratud, arvestades ettevõtja suurust, seotust, tema tegevuse iseloomu, ulatust, riski ja keerukust, tema õiguslikku staatust ja aktsionäride struktuuri.

Esimeses lõigus osutatud piirmäära kohaldamisel ümardab kriisilahendusasutus arvutamise tulemusel saadud arvu lähima täisarvuni.

8. Kriisilahendusnõukogu teeb lõigetes 4 ja 6 osutatud otsuse pädevate asutustega, sealhulgas EKPga konsulteerides.

Lõigetes 4 ja 6 osutatud otsuse tegemisel võtab kriisilahendusnõukogu arvesse ka järgmist:

- a) krediidasutuse või investeerimisühingu esimeses lõigus osutatud instrumentide turu sügavus, selliste olemasolevate instrumentide hinnastamine ning esimeses lõigus osutatud otsuse järgimiseks vajalike mis tahes tehingute tegemiseks vajaminev aeg;
- b) selliste kõlblike kohustuste instrumentide summa, mis vastavad kõigile määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 72a osutatud tingimustele ning mille järelejäänud tähtaeg on lühem kui üks aasta alates kuupäevast, mil tehti nõude kohaldamise otsus, eesmärgiga teha kvantitatiivseid kohandusi esimeses lõigus osutatud nõudele;
- c) selliste instrumentide kättesaadavus ja summa, mis vastavad kõigile määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 72a osutatud tingimustele, välja arvatud kõnealuse määruse artikli 72b lõike 2 punkti d puhul;
- d) kas selliste kohustuste summa, mis on artikli 27 lõike 3 või 5 kohaselt arvatud välja allahindamise või konverteerimise õiguse kohaldamisest ning mis tavalises maksejõuetusmenetluses kuuluvad kõrgeima nõudeõiguse järguga kõlblike kohustustega samasse või sellest madalamasse nõudeõiguse järku, on oluline võrreldes krediidasutuse või investeerimisühingu kõlblike kohustuste ja omavahenditega.

Kui punktis d osutatud välja arvatud kohustuste summa ei ületa 5 % krediidasutuse või investeerimisühingu omavahendite ja kõlblike kohustuste summast, ei loeta välja arvatud summat oluliseks. Kui seda piirmäära ületatakse, hindab välja arvatud kohustuste olulisust kriisilahendusnõukogu;
- e) ettevõtja ärimudel, rahastamismudel ja riskiprofiil ning stabiilsus ja majandusele kasu toomise suutlikkus;
- f) võimalike restruktureerimiskulude mõju ettevõtja rekaptaliseerimisele.

Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kindlaksmääramine

1. Artikli 12a lõike 1 kohase nõude määrab pärast konsulteerimist pädevate asutustega, sealhulgas EKPga, kindlaks kriisilahendusnõukogu järgmiste kriteeriumide alusel:

- a) vajadus tagada, et kriisilahendusosaluse grupi suhtes saab kriisilahendusmenetluse läbi viia kriisilahenduse vahenditega, rakendades vajaduse korral ja kooskõlas kriisilahenduse eesmärkidega kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit;
- b) vajadus asjakohasel juhul tagada, et kriisilahendusosalusel ettevõtjal ja selle tütarettevõtjatel, kes on krediitiasutused või investeerimisühingud, kuid mitte kriisilahendusosalused ettevõtjad, on piisavalt kõlblikke kohustusi, tagamaks, et juhul kui nende suhtes vastavalt kohaldatakse kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit või allahindamise ja konverteerimise õigust, saaks katta kahjumi ja tõsta asjaomaste ettevõtjate kapitalinõuded või vastavalt vajadusele finantsvõimenduse määra uuesti tasemele, mis võimaldab neil jätkuvalt vastata tegevusloa tingimustele ja jätkata tegevusi, mille jaoks neile on antud direktiivi 2013/36/EL või direktiivi 2014/65/EL kohaselt tegevusluba;
- c) vajadus tagada, et juhul kui kriisilahenduse kavas eeldatakse, et teatavad kõlblike kohustuste klassid võidakse artikli 27 lõike 5 alusel kohustuste teisendamise vahendi rakendusosalast välja jätta või kohustuste osalise üleandmise raames saajale täielikult üle anda, on kriisilahendusosalusel ettevõtjal piisavalt muid kõlblikke kohustusi selleks, et katta kahjum ja tõsta kriisilahendusosaluse ettevõtja koguomavahendite suhtarv või vastavalt vajadusele finantsvõimenduse määr uuesti tasemele, mis võimaldab kriisilahendusosalusel ettevõtjal jätkuvalt vastata tegevusloa tingimustele ja jätkata tegevusi, mille jaoks talle on antud direktiivi 2013/36/EL või direktiivi 2014/65/EL kohaselt tegevusluba;

- d) ettevõtja suurus, ärimudel, rahastamismudel ja riskiprofiil;
- e) see, mil määral oleks asjaomase ettevõtja maksejõuetusel negatiivne mõju finantsstabiilsusele, sealhulgas seoses negatiivse mõju ülekandumisega teistele krediidasutustele ja investeerimisühingutele või ettevõtjatele tulenevalt ettevõtja seotusest teiste krediidasutuste ja investeerimisühingute või ettevõtjatega või ülejäänud finantssüsteemiga.

2. Kui kriisilahenduse kavas on ette nähtud kriisilahenduse meetme võtmine või allahindamise ja konverteerimise õiguse kasutamine, peab artikli 12a lõikes 1 osutatud nõue võrduma summaga, mis on piisav järgmiseks:

- a) kahjum, mida ettevõtja eeldatavasti kannab, kaetakse täielikult („kahjumi katmine“);
- b) kriisilahenduslune ettevõtja ja selle tütarettevõtjad, kes on krediidasutused või investeerimisühingud, kuid mitte kriisilahenduslused ettevõtjad, rekapiitalseeritakse tasemeni, mis võimaldab neil jätkuvalt vastata tegevusloa tingimustele ja jätkata tegevusi, mille jaoks neile on antud direktiivi 2013/36/EL, direktiivi 2014/65/EL või samaväärse õigusakti kohaselt tegevusluba („rekapiitalseerimine“).

Kui kriisilahenduse kavaga on ette nähtud, et ettevõtja likvideeritakse tavalise maksejõuetusmenetluse või muude võrdväärsete siseriiklike menetluste käigus, hindab kriisilahendusnõukogu, kas on õigustatud piirata artikli 12a lõikes 1 osutatud nõuet kõnealuse ettevõtja puhul, nii et see ei ületaks summat, mis on piisav kahjumi katmiseks vastavalt esimese lõigu punktile a.

Kriisilahendusnõukogu hinnangu käigus analüüsitakse eeskätt eelmises lõigus osutatud piirangut seoses võimaliku mõjuga finantsstabiilsusele ja negatiivse mõju finantssüsteemile ülekandumise riskile.

3. Kriisilahendusluse ettevõtjate puhul moodustavad lõikes 2 osutatud summa:

a) järgmiste summa:

- i) kriisilahenduse käigus kaetav kahjumi summa, mis vastab määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 punkti c ning direktiivi 2013/36/EL artikli 104a kohastele kriisilahendusluse ettevõtja suhtes kohaldatavatele nõuetele konsolideeritud kriisilahendusluse grupi tasandil;
- ii) rekapi taliseerimise summa, mis võimaldab kriisilahendusest tuleneval kriisilahenduslusel grupil taastada vastavuse määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 punktis c osutatud koguomavahendite suhtarvu nõudele ja direktiivi 2013/36/EL artikli 104a kohasele nõudele konsolideeritud kriisilahendusluse grupi tasandil pärast kriisilahenduse meetme rakendamist;

b) järgmiste summa:

- i) kahjumi summa, mis kaetakse kriisilahenduse käigus ja mis vastab määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 punkti d kohasele kriisilahendusluse ettevõtja finantsvõimenduse määra nõudele konsolideeritud kriisilahendusluse grupi tasandil, ning
- ii) rekapi taliseerimise summa, mis võimaldab kriisilahendusest tuleneval kriisilahenduslusel grupil taastada vastavuse määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 punktis d osutatud finantsvõimenduse määra nõudele konsolideeritud kriisilahendusluse grupi tasandil pärast kriisilahenduse meetme rakendamist.

Artikli 12a lõike 2 punkti a kohaldamisel väljendatakse artikli 12a lõike 1 kohast nõuet protsendina, mis saadakse punkti a kohaselt arvutatud summa jagamisel koguriskipositsiooniga.

Artikli 12a lõike 2 punkti b kohaldamisel väljendatakse artikli 12a lõike 1 kohast nõuet protsendina, mis saadakse punkti b kohaselt arvutatud summa jagamisel finantsvõimenduse määra riskipositsiooni näitajaga.

Kriisilahendusnõukogu võtab esimese lõigu punktis b sätestatud individuaalse nõude kehtestamisel arvesse artikli 27 lõikes 7 osutatud nõudeid.

Eelmistes lõikudes osutatud rekapitalizeerimise summade määramisel teeb kriisilahendusnõukogu järgmist:

- a) kasutab asjakohase koguriskipositsiooni või finantsvõimenduse määra riskipositsiooni kohta teatatud kõige hiljutisemaid väärtusi, mis on kohandatud võimalike muutustega, mis tulenevad kriisilahenduse kavas ette nähtud kriisilahenduse meetmetest, ning
- b) kohandab pärast EKP ja pädevate asutustega konsulteerimist allapoole või ülespoole direktiivi 2013/36/EL artiklis 104a osutatud kehtivale nõudele vastavat summat, et kindlaks määrata kriisilahendusala ettevõtja suhtes pärast eelistatud kriisilahendusstrateegia rakendamist kohalduv nõue.

Kriisilahendusnõukogul on võimalik suurendada esimese lõigu punkti a alapunktis ii sätestatud nõuet sobiva summaga, mis on vajalik tagamaks, et ettevõtja säilitab pärast kriisilahendust asjakohasel ajavahemikul, mis ei ole pikem kui üks aasta, piisava turu usalduse („turu usalduse puhver“).

Kui kohaldatakse eelmist lõiku, seatakse turu usalduse puhvri summa selliselt, et see on võrdne direktiivi 2013/36/EL artikli 128 punktis 6 osutatud kombineeritud puhvri nõudega, välja arvatud kõnealuse sätte alapunktis a osutatud nõue, mida kohaldataks pärast kriisilahenduse vahendite kohaldamist.

Seda summat kohandatakse allapoole, kui kriisilahendusnõukogu teeb pärast pädeva asutusega konsulteerimist kindlaks, et oleks teostatav ja usutav, et väiksem summa on piisav, et säilitada pärast kriisilahendusstrateegia rakendamist turu usaldus ning tagada nii krediitiasutuse või investeerimisühingu kriitiliste majandusfunktsioonide täitmise jätkuvus kui ka juurdepääs rahastamisele, ilma et kasutataks erakorralist finantstoetust, mille näol ei ole tegemist maksetega kriisilahendusrahastust, nagu on ette nähtud artikli 76 lõikes 3 ja artikli 27 lõikes 7. Seda summat kohandatakse ülespoole, kui kriisilahendusnõukogu teeb pärast pädeva asutusega konsulteerimist kindlaks, et kõrgem tase on vajalik, et säilitada asjakohasel ajavahemikul, mis ei ole pikem kui üks aasta, piisav turu usaldus ning tagada nii krediitiasutuse või investeerimisühingu kriitiliste majandusfunktsioonide täitmise jätkuvus kui ka juurdepääs rahastamisele, ilma et kasutataks erakorralist finantstoetust, mille näol ei ole tegemist maksetega kriisilahendusrahastust, nagu on ette nähtud artikli 76 lõikes 3 ja artikli 27 lõikes 7.

3a. Kriisilahendusalauste ettevõtjate puhul, kelle suhtes ei kohaldata määruse (EL) nr 575/2013 artiklit 92a ja kes kuuluvad kriisilahendusalausesse gruppi, mille koguvarade maht on suurem kui 100 miljardit eurot, on lõikes 3 osutatud nõude tase vähemalt võrdne („esimese samba nõue kõrgeima taseme pankadele“):

- a) 13,5 %ga, kui see arvutatakse kooskõlas artikli 12a lõike 2 punktiga a, ja
- b) 5 %ga, kui see arvutatakse kooskõlas artikli 12a lõike 2 punktiga b.

Erandina artiklist 12c peavad eelmises lõigus osutatud kriisilahenduslused ettevõtjad täitma käesolevas lõikes osutatud nõude taseme, mis on võrdne 13,5 %ga, kui see arvutatakse kooskõlas artikli 12a lõike 2 punktiga a, ja 5 %ga, kui see arvutatakse kooskõlas artikli 12a lõike 2 punktiga b, kõlblike kohustustega, mis vastavad kõigile määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 72a osutatud tingimustele, välja arvatud kõnealuse määruse artikli 72b lõiked 3–5, artikli 12c lõikes 2a osutatud kohustustega või omavahenditega.

3b. Kriisilahendusluse ettevõtja liikmesriigi kriisilahendusluse taotlusel kohaldab kriisilahendusnõukogu lõikes 3a sätestatud miimumnõudeid kriisilahendusluse ettevõtjate suhtes, kelle suhtes ei kohaldata määruse (EL) nr 575/2013 artiklit 92a ja kes kuuluvad kriisilahenduslusesse gruppi, mille koguvare maht on väiksem kui 100 miljardit eurot, ja kes võivad liikmesriigi kriisilahendusluse hinnangul usutava tõenäosusega põhjustada maksejõuetuse korral süsteemse riski.

Eelmises lõigus osutatud taotluse tegemise otsuse langetamisel võtab liikmesriigi kriisilahendusluse arvesse:

- i) hoiuste valdavust ja võlainstrumentide puudumist rahastamismudelid;
- ii) kõlblike kohustuste piiratud juurdepääsu kapitaliturgudele;
- iii) tuginemine esimese taseme põhiomavahenditele, et täita artikli 45 lõikes 1 osutatud nõue.

4. Ettevõtjate puhul, kes ei ole kriisilahendusosalused ettevõtjad, moodustavad lõikes 2 osutatud summa:

a) järgmiste summa:

- i) kaetava kahjumi summa, mis vastab määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 punkti c ja direktiivi 2013/36/EL artikli 104a kohastele ettevõtja suhtes kohaldatavatele nõuetele, ning
- ii) rekapitalizeerimise summa, mis võimaldab ettevõtjal taastada vastavus määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 punktis c osutatud koguomavahendite suhtarvu nõudele ja direktiivi 2013/36/EL artikli 104a kohasele nõudele pärast asjaomaste kapitaliinstrumentide ja kõlblike kohustuste allahindamise või konverteerimise õiguse kasutamist kooskõlas artikliga 21 ja kriisilahendusosaluse grupi kriisilahendust, või

b) järgmiste summa:

- i) kaetava kahjumi summa, mis vastab määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 punkti d kohasele ettevõtja finantsvõimenduse määra nõudele, ning
- ii) rekapitalizeerimise summa, mis võimaldab ettevõtjal taastada vastavus määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 punktis d osutatud finantsvõimenduse määra nõudele pärast asjaomaste kapitaliinstrumentide ja kõlblike kohustuste allahindamise või konverteerimise õiguse kasutamist kooskõlas artikliga 21 ja kriisilahendusosaluse grupi kriisilahendust.

Artikli 12a lõike 2 punkti a kohaldamisel väljendatakse artikli 12a lõike 1 kohast nõuet protsendina, mis saadakse punkti a kohaselt arvutatud summa jagamisel koguriskipositsiooniga.

Artikli 12a lõike 2 punkti b kohaldamisel väljendatakse artikli 12a lõike 1 kohast nõuet protsendina, mis saadakse punkti b kohaselt arvutatud summa jagamisel finantsvõimenduse määra riskipositsiooni näitajaga.

Kriisilahendusnõukogu võtab esimese lõigu punktis b sätestatud individuaalse nõude kehtestamisel arvesse artikli 27 lõikes 7 osutatud nõudeid.

Eelmistes lõikudes osutatud rekapitalizeerimise summade määramisel teeb kriisilahendusnõukogu järgmist:

- a) kasutab asjakohase koguriskipositsiooni või finantsvõimenduse määra riskipositsiooni kohta teatatud kõige hiljutisemaid väärtusi, mis on kohandatud võimalike muutustega, mis tulenevad kriisilahenduse kavas ette nähtud meetmetest, ning
- b) kohandab pärast EKP ja pädevate asutustega konsulteerimist allapoole või ülespoole direktiivi 2013/36/EL artiklis 104a osutatud kehtivale nõudele vastavat summat, et kindlaks määrata nõue, mida kohaldatakse asjaomase ettevõtja suhtes pärast asjaomaste kapitaliinstrumentide ja kõlblike kohustuste allahindamise või konverteerimise õiguse kasutamist.

Kriisilahendusnõukogul on võimalik suurendada esimese lõigu punkti a alapunktis ii sätestatud nõuet sobiva summaga, mis on vajalik tagamaks, et pärast artikli 21 kohaselt asjaomaste kapitaliinstrumentide ja kõlblike kohustuste allahindamise või konverteerimise õiguse kasutamist täidab ettevõtja asjakohasel ajavahemikul, mis ei ole pikem kui üks aasta, jätkuvalt tegevusloa tingimusi ja säilitab piisava turu usalduse („turu usalduse puhver“).

Kui kohaldatakse eelmist lõiku, seatakse turu usalduse puhvri summa selliselt, et see on võrdne direktiivi 2013/36/EL artikli 128 punktis 6 osutatud kombineeritud puhvri nõudega, välja arvatud kõnealuse sätte alapunktis a osutatud nõue, mida kohaldataks pärast artiklis 21 osutatud õiguse kasutamist ja kriisilahendusala grupi kriisilahendust.

Seda summat kohandatakse allapoole, kui kriisilahendusnõukogu teeb pärast pädeva asutusega konsulteerimist kindlaks, et oleks teostatav ja usutav, et väiksem summa on piisav, et tagada pärast artiklis 21 osutatud õiguse kasutamist ja kriisilahendusala grupi kriisilahendust turu usaldus ning tagada nii krediitiasutuse või investeerimisühingu kriitiliste majandusfunktsioonide täitmise jätkuvus kui ka juurdepääs rahastamisele, ilma et kasutataks erakorralist finantstoetust, mille näol ei ole tegemist maksetega kriisilahendusrahastust, nagu on ette nähtud artikli 76 lõikes 3 ning artikli 27 lõikes 7.

Seda summat kohandatakse ülespoole, kui kriisilahendusnõukogu teeb pärast pädeva asutusega konsulteerimist kindlaks, et kõrgem tase on vajalik, et säilitada asjakohasel ajavahemikul, mis ei ole pikem kui üks aasta, piisav turu usaldus ning tagada nii krediitiasutuse või investeerimisühingu kriitiliste majandusfunktsioonide täitmise jätkuvus kui ka juurdepääs rahastamisele, ilma et kasutataks erakorralist finantstoetust, mille näol ei ole tegemist maksetega kriisilahendusrahastust, nagu on ette nähtud artikli 76 lõikes 3 ja artikli 27 lõikes 7.

5. Kui kriisilahendusnõukogu eeldab, et teatavad kõlblike kohustuste klassid võidakse mõistliku tõenäosusega täielikult või osaliselt artikli 27 lõike 5 kohaselt kohustuste ja nõudeõiguste teisendamisest välja arvata või need võidakse kohustuste osalise üleandmise raames saajale täielikult üle anda, täidetakse artikli 12a lõikes 1 osutatud nõue muude kõlblike kohustustega, mis on piisavad, et:

- a) katta artikli 27 lõike 5 kohaselt kindlaks määratud välja jäetud kohustuste summa;
- b) tagada, et lõikes 2 osutatud tingimused on täidetud.

6. Kriisilahendusnõukogu otsuses kehtestada käesoleva artikli kohaselt omavahendite ja kõlblike kohustuste nõue esitatakse kõnealuse otsuse põhjendused, sealhulgas lõigetes 2–5 osutatud elementide täielik hinnang,

ning see vaadatakse põhjendamata viivitusega läbi, et võtta arvesse võimalikke muutusi direktiivi 2013/36/EL artiklis 104a osutatud nõude tasemes.

7. Lõigete 3 ja 4 kohaldamisel tõlgendatakse kapitalinõudeid vastavalt sellele, kuidas pädevad asutused kohaldavad üleminekusätteid, mis on sätestatud määruse (EL) nr 575/2013 X osa I jaotise 1., 2. ja 4. peatükis ning riiklike õigusaktide sätetes, millega kasutatakse kõnealuse määrusega pädevatele asutustele antud valikuvõimalusi.

Artikkel 12e

Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kindlaksmääramine kriisilahendusosaluste ettevõtjate jaoks, kes on osa globaalsetest süsteemselt olulistest ettevõtjatest, ja kolmandate riikide globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate oluliste tütarettevõtjate jaoks

1. Sellise kriisilahendusosaluse ettevõtja omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue, kes on globaalne süsteemselt oluline ettevõtja või sellise ettevõtja osa, koosneb järgmisest:

- a) määruse (EL) nr 575/2013 artiklites 92a ja 494 osutatud nõuded ning
- b) mis tahes täiendav ettevõtjapõhine omavahendite ja kõlblike kohustuste nõue, mille kriisilahendusnõukogu on määranud vastavalt lõikele 2 ja mida täidetakse kohustustega, mis vastavad artikli 12c tingimustele.

1a. Artikli 12a lõikes 1 osutatud nõue, mis puudutab ettevõtjat, kelle suhtes kohaldatakse määruse (EL) nr 575/2013 artiklites 92b ja 494 osutatud nõuet, koosneb järgmisest:

- a) määruse (EL) nr 575/2013 artiklites 92b ja 494 osutatud nõuded ning
- b) mis tahes täiendav omavahendite ja kõlblike kohustuste nõue, mille kriisilahendusamet on määranud vastavalt lõikele 2 ja mida täidetakse kohustustega, mis vastavad artikli 12h tingimustele.

2. Kriisilahendusnõukogu kehtestab lõike 1 punktis b ja lõike 1a punktis b osutatud täiendava omavahendite ja kõlblike kohustuste nõude ainult:
 - a) juhul, kui lõigete 1 ja 1a punktis a osutatud nõue ei ole piisav, et täita artiklis 12d sätestatud tingimused, ning
 - b) määral, mil sellega tagatakse artiklis 12d sätestatud tingimuste täitmine.
3. Kriisilahendusnõukogu otsuses kehtestada lõike 1 punkti b kohaselt täiendav omavahendite ja kõlblike kohustuste nõue esitatakse kõnealuse otsuse põhjendused, sealhulgas lõikes 2 osutatud elementide täielik hinnang, ning see vaadatakse põhjendamata viivitusega läbi, et võtta arvesse võimalikke muutusi kriisilahendusala grupi suhtes kohaldatava direktiivi 2013/36/EL artiklis 104a osutatud nõude tasemes.

Artikkel 12g

Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kohaldamine kriisilahendusala ettevõtjate suhtes

1. Kriisilahendusala ettevõtjad täidavad artiklites 12c–12f sätestatud nõudeid kriisilahendusala grupi tasandil konsolideeritud alusel.
2. Artikli 12a lõikes 1 osutatud nõude, mida kohaldatakse osalevas liikmesriigis asutatud kriisilahendusala ettevõtja suhtes konsolideeritud kriisilahendusala grupi tasandil, määrab kindlaks kriisilahendusnõukogu pärast konsulteerimist grupitasandi kriisilahendusala suhtes, kui see on erinev kriisilahendusnõukogust, ja konsolideeritud järelvalvet teostava asutusega, tehes seda artiklites 12c–12f sätestatud nõuete ja selle alusel, kas konsolideerimisgruppi kuuluvate kolmandates riikides asutatud tütar-ettevõtjate kriisilahendus toimub kriisilahenduse kava kohaselt eraldi.

3. Artikli 3 lõike 1 punkti 24b alapunktis b määratletud kriisilahendusosaluste gruppide puhul otsustab kriisilahendusnõukogu, olenevalt solidaarsusmehhanismi ja eelistatud kriisilahendusstrateegia omadustest, kuidas kriisilahendusosaluse grupi ettevõtjad peavad täitma artikli 12d lõigetes 3 ja 3a osutatud nõuded, tagamaks et kriisilahendusosalune grupp tervikuna täidab lõigetes 1 ja 2 osutatud nõude.

Artikkel 12h

Nõude kohaldamine ettevõtjate suhtes, kes ei ole kriisilahendusosalused ettevõtjad

1. Krediidiasutused või investeerimisühingud, kes on kriisilahendusosaluse ettevõtja või kolmanda riigi ettevõtja tütarettevõtjad ja ei ole kriisilahendusosalused ettevõtjad või ettevõtjad, kelle suhtes ei kohaldata artikli 12g lõiget 3, täidavad artiklites 12d ja 12f sätestatud nõudeid individuaalselt.

Kriisilahendusnõukogu võib pärast konsulteerimist pädevate asutuste ja EKPga otsustada kohaldada käesolevas artiklis sätestatud nõuet artikli 2 punktis b osutatud ettevõtja suhtes, kes on kriisilahendusosaluse ettevõtja tütarettevõtja ja ei ole kriisilahendusosalune ettevõtja.

Erandina esimesest lõigust täidavad liidus tegutsevad emaettevõtjad, kes ei ole kriisilahendusosalused ettevõtjad ja on kolmanda riigi ettevõtjate tütarettevõtjad, artiklites 12e–12g sätestatud nõudeid konsolideeritud alusel.

Artikli 3 lõike 1 punkti 24b alapunkti b kohaselt määratletud kriisilahendusosaluste gruppide puhul täidavad keskasutusega seotud krediidiasutused ja keskasutus, kes ei ole kriisilahendusosalused ettevõtjad, ning keskasutusega seotud krediidiasutused ja keskasutus, kes on kriisilahendusosalused ettevõtjad, kuid kelle suhtes ei kohaldata artikli 12g lõiget 3, artiklis 12d sätestatud nõudeid individuaalselt.

Artikli 12a lõikes 1 osutatud nõue, mida kohaldatakse käesolevas lõikes osutatud ettevõtja suhtes, määratakse kindaks artiklis 12d sätestatud nõuete alusel.

2. Artikli 12a lõikes 1 osutatud nõude kohaldamisel lõikes 1 osutatud ettevõtjate suhtes täidetakse lõikes 3 sätestatud kõlblikkuskriteeriumeid.

3. Artikli 12a lõikes 1 osutatud nõue täidetakse ühe või mitme järgmisega:

a) kohustused:

i) mis on emiteeritud kriisilahendusosaluse ettevõtja jaoks ja mille see on ostanud kas otseselt või kaudselt sama kriisilahendusosaluse grupi ettevõtjate kaudu, kes ostis kohustused käesoleva artikli kohaldamisalasse kuuluvalt ettevõtjalt, või mille on ostanud samasse kriisilahendusosalusesse gruppi mitte kuuluv olemasolev aktsionär, tingimusel et allahindamise ja konverteerimise õiguse kasutamine vastavalt artiklile 21 ei mõjuta kriisilahendusosaluse ettevõtja kontrolli tütarettevõtja üle;

ii) mis vastavad määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 72a (välja arvatud

artikli 72b lõike 2 punktide b, c, k, l ja m ning lõigete 3–5 puhul) osutatud kõlblikkuskriteeriumidele;

iii) mille nõudeõiguse järk on tavalises maksejõuetusmenetluses sama mis omavahenditesse kuuluvatel instrumentidel või madalam kui kohustustel, mis ei vasta punktis i osutatud tingimusele ega ole kõlblikud omavahendite nõude täitmiseks;

iv) mille suhtes kohaldatakse vastavalt artiklile 21 allahindamise ja konverteerimise õigust, mis on kooskõlas kriisilahendusosaluse grupi kriisilahendusstrateegiaga, eelkõige mõjutamata kriisilahendusosaluse ettevõtja kontrolli tütarettevõtja üle;

v) mille ostmist käesoleva artikli kohaldamisalasse kuuluv ettevõtja otseselt ega kaudselt ei rahasta;

vi) mida reguleerivad sätted ei osuta otseselt ega kaudselt sellele, et käesoleva artikli kohaldamisalasse kuuluv ettevõtja võib kohustusi ennetähtaegselt tagasi võtta, lunastada, tagasi osta või tagasi maksta muul juhul kui ettevõtja maksejõuetuse või likvideerimise korral, ning ettevõtja ei osuta sellele ka ühelgi muul viisil;

vii) mida reguleerivate sätetega ei anta omanikule õigust kiirendada intresside või põhisumma tulevase kavakohaseid makseid, välja arvatud käesoleva artikli kohaldamisalasse kuuluva ettevõtja maksejõuetuse või likvideerimise korral;

viii) millelt tehtavate väljamaksete suurst ei muudeta käesoleva artikli kohaldamisalasse kuuluva ettevõtja või selle emaettevõtja krediitkvaliteedi alusel;

b) omavahenditesse kuuluvad instrumendid:

i) mis on emiteeritud samasse kriisilahenduslusesse gruppi kuuluvate ettevõtjate jaoks ja mille need on ostnud või

ii) mis on emiteeritud samasse kriisilahenduslusesse gruppi mitte kuuluvate ettevõtjate jaoks ja mille need on ostnud, kui allahindamise ja konverteerimise õiguse kasutamine vastavalt artiklile 21 ei mõjuta kriisilahendusluse ettevõtja kontrolli tütarettvõtja üle.

4. Kriisilahendusnõukogu võib lubada täita nõuet täielikult või osaliselt garantiiga, mille kriisilahenduslune ettevõtja on andnud ja mis vastab järgmistele tingimustele:

a) nii tütarettvõtja kui ka kriisilahenduslune ettevõtja on asutatud samas osalevas liikmesriigis ning kuuluvad samasse kriisilahenduslusesse gruppi;

b) garantii antakse vähemalt summas, mis on samaväärne nõude summaga, mis sellega asendatakse;

- c) garantii aktiveeritakse juhul, kui tütarettevõtja ei suuda tähtajaks oma võlgasid tagasi maksta või muid kohustusi täita või tütarettevõtja suhtes on vastavalt artikli 21 lõikele 3 toimunud kindlaksmääramine, olenevalt sellest, kumb toimub varem;
- d) garantii on tagatud direktiivi 2002/47/EÜ artikli 2 lõike 1 punktis a määratletud finantstagatiskokkuleppe kaudu vähemalt 50 % ulatuses selle summast;
- e) garantii tagatis vastab määruse (EL) nr 575/2013 artikli 197 nõuetele ja see on pärast asjakohaselt konservatiivsete väärtuskärbete tegemist piisav, et täielikult katta garanteeritud summa;
- f) garantii tagatis on koormamata ja seda eelkõige ei kasutata mis tahes muu garantii tagatisena;
- g) tagatisel on tegelik lõpptähtaeg, mis vastab samale lõpptähtaja tingimusele, nagu osutatud määruse (EL) nr 575/2013 artikli 72c lõikes 1, ning
- h) puuduvad õiguslikud, regulatiivsed või rakenduslikud takistused tagatise ülekandmisel kriisilahendusaluselt ettevõtjalt asjaomasele tütarettevõtjale, sealhulgas juhul, kui kriisilahendusluse ettevõtja suhtes on võetud kriisilahenduse meede. Kriisilahendusluse ettevõtja esitab kriisilahendusnõukogu nõudmisel sõltumatu kirjaliku ja põhjendatud õigusliku arvamuse või tõendab muul rahuldaval viisil, et puuduvad õiguslikud, regulatiivsed või rakenduslikud takistused tagatise ülekandmisel asjaomasele tütarettevõtjale.

*Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kohaldamisest loobumine
ettevõtjate puhul, kes ei ole kriisilahendusosalused ettevõtjad*

1. Kriisilahendusnõukogu võib täielikult loobuda artikli 12h kohaldamisest kriisilahendusosaluse ettevõtja tütarettevõtja suhtes, kes on asutatud osalevas liikmesriigis, kui:
 - a) nii tütarettevõtja kui ka kriisilahendusosalune ettevõtja on asutatud samas osalevas liikmesriigis ning kuuluvad samasse kriisilahendusosalusesse gruppi;
 - b) kriisilahendusosalune ettevõtja täidab artiklis 12g osutatud nõuet;
 - c) puuduvad praegused või prognoositavad olulised, praktilised või õiguslikud takistused omavahendite kiirel ülekandmisel või kohustuste tagasimaksmisel kriisilahendusosaluselt ettevõtjalt tütarettevõtjale, kelle suhtes on vastavalt artikli 21 lõikele 3 toimunud kindlaksmääramine, eelkõige juhul, kui kriisilahendusosaluse ettevõtja suhtes on võetud kriisilahenduse meede.
2. Kriisilahendusnõukogu võib täielikult loobuda artikli 12h kohaldamisest kriisilahendusosaluse ettevõtja tütarettevõtja suhtes, kes on asutatud osalevas liikmesriigis, kui:
 - a) nii tütarettevõtja kui ka selle emaettevõtja, kes ei ole kriisilahendusosalune ettevõtja, on asutatud samas osalevas liikmesriigis ning kuuluvad samasse kriisilahendusosalusesse gruppi;
 - b) emaettevõtja täidab artikli 12a lõikes 1 osutatud nõude allkonsolideeritud alusel;
 - c) puuduvad praegused või prognoositavad olulised, praktilised või õiguslikud takistused omavahendite kiirel ülekandmisel või kohustuste tagasimaksmisel emaettevõtjalt tütarettevõtjale, kelle suhtes on vastavalt artikli 21 lõikele 3 toimunud kindlaksmääramine, eelkõige juhul, kui emaettevõtja suhtes on võetud kriisilahenduse meede.

Erand keskasutusega püsivalt seotud krediidasutustele

1. Kriisilahendusnõukogu võib kooskõlas osaleva liikmesriigi siseriikliku õigusega loobuda artikli 12g või 12h kohaldamisest ühe või mitme krediidasutuse suhtes, kes on püsivalt seotud keskasutusega, juhul kui on täidetud kõik järgmised tingimused:
 - a) krediidasutuste ja keskasutuse üle teeb järelevalvet sama pädev asutus ning nad on asutatud samas liikmesriigis ja kuuluvad samasse kriisilahendusalaalusesse gruppi;
 - b) keskasutuse ning sellega seotud krediidasutuste siduvad kohustused on nende solidaarvastutusel või keskasutus tagab täies ulatuses temaga seotud krediidasutuste ja investeerimisühingute siduvad kohustused;
 - c) keskasutuse ja kõigi sellega seotud krediidasutuste omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet, maksevõimet ja likviidsust jälgitakse tervikuna kõnealuste krediidasutuste ja investeerimisühingute konsolideeritud aastaaruannete põhjal;
 - d) keskasutuse juhtkond on volitatud andma juhtnõore seotud krediidasutuste juhtkondadele ning
 - e) asjakohane kriisilahendusalaalune grupp täidab artikli 12g lõikes 3 osutatud nõuet ning
 - f) puuduvad praegused või prognoositavad olulised praktilised või õiguslikud takistused kriisilahenduse korral omavahendite kiirel ülekandmisel või kohustuste tagasimaksmisel keskasutuse ja sellega seotud krediidasutuste vahel.

Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude rikkumine ning suunise rikkumine

1. Kriisilahendusnõukogu ja muud asjaomased ametiasutused käsitlevad artiklis 12d või 12e osutatud omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude mis tahes rikkumist ettevõtja poolt vähemalt ühel järgmisel viisil:
 - a) kasutades vastavalt artiklile 10 õigust kriisilahenduskõlblikkust välistavate asjaolude suhtes meetmeid võtta või need välistavad asjaolud kõrvaldada;
 - b) võttes direktiivi 2013/36/EÜ artiklis 104 osutatud meetmeid;
 - ba) kasutades artiklis 10a osutatud õigust;
 - c) võttes varajase sekkumise meetmeid vastavalt artiklile 13;
 - d) määraates halduskaristusi või võttes muid haldusmeetmeid vastavalt direktiivi 2014/59/EL artiklitele 110 ja 111;
 - e) hinnates kooskõlas artikliga 18, kas ettevõtja on maksejõuetu või jääb tõenäoliselt maksejõuetuks.
3. Kriisilahendusnõukogu, kriisilahendusasutused ja osalevate liikmesriikide pädevad asutused konsulteerivad omavahel lõike 1 punktides a–e osutatud vastavate õiguste kasutamisel.

Ülemineku- ja kriisilahendusjärgne kord

1. Erandina artikli 12a lõikest 1 määrab kriisilahendusnõukogu ettevõtjale asjakohase üleminekuperioodi, et täita vastavalt asjaoludele artiklis 12g või 12h sätestatud nõuded või artikli 12c lõike 3, lõike 4 või lõike 6 kohaldamisest tulenev nõue. Artiklis 12g või 12h sätestatud nõuete või artikli 12c lõike 3, lõike 4 või lõike 6 kohaldamisest tuleneva nõude täitmise tähtaeg on 1. jaanuar 2024.

Kriisilahendusasutus määrab vastavalt asjaoludele artiklis 12g või 12h sätestatud nõuete või artikli 12c lõike 3, lõike 4 või lõike 6 kohaldamisest tuleneva nõude jaoks vahesihttaseme, mille krediidasutus või investeerimisühing või artikli 1 lõike 1 punktides b, c ja d osutatud ettevõtja peavad saavutama 1. jaanuaril 2022. Vahesihttase tagab reeglina kõlblike kohustuste ja omavahendite lineaarse suurenemise nõude täitmise eesmärgil.

Kriisilahendusnõukogu võib kehtestada üleminekuperioodi, mis lõpeb hiljem kui 1. jaanuaril 2024, kui see on nõuetekohaselt põhjendatud ja asjakohane vastavalt lõikes 4 osutatud kriteeriumidele, võttes arvesse

- a) ettevõtja finantsseisundi arengut;
- b) väljavaadet, et ettevõtja on võimeline tagama mõistliku aja jooksul vastavuse artiklis 12g või 12h osutatud nõuetele või artikli 12c lõike 3, lõike 4 või lõike 6 kohaldamisest tulenevale nõudele;
- c) seda, kas ettevõtja on võimeline asendama kohustusi, mis ei vasta enam määruse (EL) nr 575/2013 artiklites 72b ja 72c ning käesoleva määruse artiklis 12c või artikli 12h lõikes 3 sätestatud kõlblikkus- ja tähtajakriteeriumidele, ning kas see võimetus on spetsiifilist laadi või tingitud kogu turgu hõlmavast häirest.

1a. Artikli 12d lõigetes 3a ja 3b osutatud nõuete miinimumtaseme täitmise tähtaeg on 1. jaanuar 2022.

1b. Artikli 12d lõigetes 3a ja 3b osutatud nõude miinimumtasest ei kohaldata järgmistel juhtudel:

- a) kolme aasta jooksul pärast kuupäeva, mil kriisilahenduslune ettevõtja satub artikli 12d lõikes 3a või 3b osutatud olukorda;
- b) kahe aasta jooksul pärast kuupäeva, mil kriisilahendusnõukogu rakendab kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit;
- c) kahe aasta jooksul pärast kuupäeva, mil kriisilahenduslune ettevõtja kehtestab artikli 18 lõike 1 punktis b osutatud alternatiivsed erasektori meetmed, millega kapitaliinstrumentid ja teised kohustused on alla hinnatud või konverteeritud esimese taseme põhiomavahenditeks, et kriisilahendusluse ettevõtjat rekapitalizeerida ilma kriisilahenduse vahendite rakendamiseta.

2. Erandina artikli 12a lõikest 1 määravad kriisilahendusasutused ettevõtjale, kelle suhtes on kohaldatud kriisilahenduse vahendeid või asjakohaste kapitaliinstrumentide ja kõlblike kohustuste allahindamise ja/või konverteerimise õigust, asjakohase üleminekuperioodi, et täita vastavalt asjaoludele artiklis 12g või 12h sätestatud nõuded või artikli 12c lõike 3, lõike 4 või lõike 6 kohaldamisest tulenev nõue.

3. Lõigete 1, 1a ja 2 kohaldamisel teatab kriisilahendusnõukogu ettevõtjale kavandatud omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude iga 12-kuulise perioodi kohta üleminekuperioodi jooksul, et hõlbustada selle kahjumikatmis- ja rekapiitalseerimisvõime järkjärgulist suurenemist. Üleminekuperioodi lõpus peab omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue olema võrdne vastavalt vajadusele kas artikli 12d lõike 3a või lõike 3b, artikli 12g, artikli 12h või artikli 12c lõike 3, lõike 4 või lõike 6 kohaselt määratud summaga.
4. Üleminekuperioodide määramisel võtavad kriisilahendusasutused arvesse
 - a) hoiuste valdavust ja võlainstrumentide puudumist rahastamismudelis;
 - b) kõlblike kohustuste puhul juurdepääsu kapitaliturgudele;
 - c) tuginemist esimese taseme põhiomavahenditele, et täita artiklis 12g osutatud nõue.
5. Kui lõikes 1 ei ole sätestatud teisiti, ei tehta kriisilahendusnõukogule takistusi, et hiljem läbi vaadata kas üleminekuperiood või mis tahes kavandatud omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue, mis on sätestatud lõikes 3.“
6. Artiklit 16 muudetakse järgmiselt:
 - a) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Kriisilahendusnõukogu võtab artikli 2 punktis b osutatud emaettevõtja suhtes kriisilahenduse meetme, kui artikli 18 lõikes 1 sätestatud tingimused on täidetud.“;

b) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Hoolimata asjaolust, et emaettevõtja ei vasta artikli 18 lõikes 1 sätestatud tingimustele, võib kriisilahendusnõukogu otsustada võtta kriisilahenduse meetme selle emaettevõtja suhtes, kui see on kriisilahendusala ettevõtja ja üks või mitu tema tütarettevõtjat, mis on krediidasutused ja investeerimisühingud ning ei ole kriisilahendusala ettevõtjad, vastavad artikli 18 lõikes 1 sätestatud tingimustele ning nende tütarettevõtjate vara ja kohustused on sellised, et nende maksejõuetus ohustab krediidasutust või investeerimisühingut või konsolideerimisgruppi kui tervikut, ning kriisilahenduse meetme võtmine selle emaettevõtja suhtes on vajalik tütarettevõtjate (mis on krediidasutused ja investeerimisühingud) või konsolideerimisgruppi kui terviku kriisilahenduseks.“

7. Artikli 18 lõike 1 punktis b asendatakse tekst „asjaomaste kapitaliinstrumentide“ tekstiga „asjaomaste kapitaliinstrumentide ja artikli 12h lõike 3 punktis a osutatud kõlblike kohustuste“.

7a. Artikli 18 lõike 1 järele lisatakse järgmine lõige:

1a. Kriisilahendusnõukogu võib võtta kooskõlas artikli 18 lõikega 1 vastu kriisilahenduskeemi keskasutuse ja kõigi seotud krediidasutuste jaoks, kui keskasutus ja sellega seotud krediidasutused tervikuna vastavad artikli 18 lõike 1 esimese lõigu punktides a–c sätestatud tingimustele.“

8. Artikli 20 lõike 5 punkt c asendatakse järgmisega:

„c) saada teavet selleks, et teha otsus omandiõiguse instrumentide tühistamise või nende väärtuse alandamise ulatuse kohta ning asjaomaste kapitaliinstrumentide ja kõlblike kohustuste allahindamise või konverteerimise ulatuse kohta, kui kasutatakse asjaomaste kapitaliinstrumentide ja kõlblike kohustuste allahindamise või konverteerimise õigust vastavalt artikli 21 lõikele 7;“.

9. Artiklit 21 muudetakse järgmiselt:

a) pealkiri asendatakse järgmisega:

„Kapitaliinstrumentide ja kõlblike kohustuste allahindamine ja konverteerimine“;

b) lõike 1 esimeses lauses asendatakse tekst „kapitaliinstrumentide“ tekstiga „kapitaliinstrumentide ja kõlblike kohustuste“;

c) lõike 1 punktis b asendatakse tekst „kapitaliinstrumentide“ tekstiga „kapitaliinstrumentide ja kõlblike kohustuste“;

d) lõike 3 punktis b asendatakse tekst „kapitaliinstrumentide“ tekstiga „kapitaliinstrumentide ja kõlblike kohustuste“;

e) lõike 8 teises lõigus asendatakse tekst „kapitaliinstrumentide“ tekstiga „kapitaliinstrumentide ja kõlblike kohustuste“;

f) lõige 7 asendatakse järgmisega:

„7. Kui üks või rohkem lõikes 1 osutatud tingimustest on täidetud, otsustab kriisilahendusnõukogu artiklis 18 sätestatud menetluse kohaselt, kas asjaomaste kapitaliinstrumentide ja kõlblike kohustuste allahindamise või konverteerimise õigust kasutatakse eraldi või kooskõlas artikli 18 kohase menetlusega koos kriisilahenduse meetmega.

Kõlblike kohustuste allahindamise või konverteerimise õigust võib kasutada sõltumatult kriisilahenduse meetmest üksnes seoses kõlblike kohustustega, mis vastavad artikli 12h lõike 3 punktis a osutatud tingimustele, välja arvatud kohustuste järelejäänud tähtajaga seotud tingimus, ning juhul kui seda kasutatakse, vastab see artikli 15 lõike 1 punktile g. Pärast kõlblike kohustuste allahindamise või konverteerimise õiguse kasutamist kriisilahenduse meetmest sõltumatult viiakse läbi artikli 20 lõikes 16 osutatud väärtuse hindamine ja kohaldatakse artikli 76 lõike 1 punkti e.

Kui kriisilahenduslune ettevõtja on asjaomased kapitaliinstrumendid ja kõlblikud kohustused otnud kaudselt sama kriisilahendusluse grupi teiste ettevõtjate kaudu, kasutatakse allahindamise või konverteerimise õigust koos sama õiguse kasutamisega asjaomase ettevõtja emaettevõtja tasandil või järgnevate emaettevõtjate tasandil, kes ei ole kriisilahenduslused ettevõtjad, nii et kahjum kantakse tegelikult üle kriisilahenduslusele ettevõtjale ja kriisilahenduslune ettevõtja rekapitalizeerib asjaomase ettevõtja.

Kui kriisilahenduse meede võetakse seoses ettevõtjaga, kes on kriisilahenduslune ettevõtja, või erandjuhtudel kriisilahenduse kavast kõrvale kaldudes seoses ettevõtjaga, kes ei ole kriisilahenduslune ettevõtja, võetakse sellise ettevõtja tasandil kooskõlas artikli 21 lõikega 10 vähendatud, alla hinnatud või konverteeritud summat arvesse artikli 27 lõike 7 punktis a sätestatud künniste puhul, mida kohaldatakse asjaomase ettevõtja suhtes.“;

g) lõikesse 10 lisatakse järgmine punkt:

„d) lõikes 7 osutatud kõlblike kohustuste põhisumma hinnatakse alla või konverteeritakse esimese taseme põhiomavahendite instrumentideks või tehakse mõlemat vajalikus ulatuses, et saavutada artiklis 14 sätestatud kriisilahenduse eesmärgid, või kuni asjaomaste kõlblike kohustuste ammendumiseni, olenevalt sellest, kumma puhul on väärtus väiksem.“

11. Artikli 27 lõike 3 punkt f asendatakse järgmisega:

„f) kohustused vastavalt direktiivile 98/26/EÜ määratud süsteemide või süsteemi korraldajate või nendes osalejate ees, mis tulenevad sellises süsteemis osalemisest, või ESMA poolt tunnustatud kolmanda riigi kesksete vastaspoolte ees ja mille tähtajani on jäänud vähem kui seitse päeva;“.

12. Artikli 27 lõikesse 3 lisatakse punkt h:

„h) kohustused ettevõtjate ees, kes on osa samast kriisilahendusalaalusest grupist, kuid ei ole kriisilahendusalaalused ettevõtjad, olenemata nende lõpptähtajast, välja arvatud juhul, kui nende kohustuste nõudeõiguse järk on madalam kui tavalistel tagamata kohustustel vastavalt osaleva liikmesriigi asjakohasele siseriiklikule õigusele, milles sätestatakse [käesoleva määruse kohaldamise alguskuupäeval] kohalduv nõuete hierarhia.

Eelmise lõigu kohaldamisel hindab kriisilahendusnõukogu, kas artikli 12h lõikele 3 vastavate instrumentide summa on eelistatud kriisilahendusstrateegia rakendamise toetamiseks piisav.“

12a. Artikli 27 lõikesse 5 lisatakse viimase lõigu järele järgmine lõik:

„Kriisilahendusnõukogu hindab hoolikalt, kas krediidasutuste ja investeerimisühingute või ettevõtjate ees, kes on osa samast kriisilahendusalusest grupist, kuid ei ole ise kriisilahendusalused ettevõtjad, olevad kohustused, mis ei ole jäetud välja allahindamise või konverteerimise õiguse kohaldamisest käesoleva artikli lõike 3 punkti h alusel, tuleks jätta välja või jätta osaliselt välja nende õiguste kohaldamisest käesoleva lõike punktide a–d alusel, et tagada kriisilahendusstrateegia tõhus rakendamine.“

13. Artikli 31 lõikes 2 asendatakse tekst „artikli 45 lõigetes 9–13“ tekstiga „artiklis 45h“.

Artikkel 6

Jõustumine

1. Käesolev muutmismäärus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist Euroopa Liidu Teatajas.

2. Käesolevat määrust hakatakse kohaldama 18 kuu jooksul alates selle jõustumise kuupäevast.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel,

Euroopa Parlamendi nimel

Nõukogu nimel

president

eesistuja